

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

AKI

Nasrettin Hoca — Pabuçlarını da al paşam, belki yukarıda çıkar yol bulursun!

İLÂVELİ

Nasreddin
Hoca
SAYISI

28

Sayfa

DEMOKRASİ

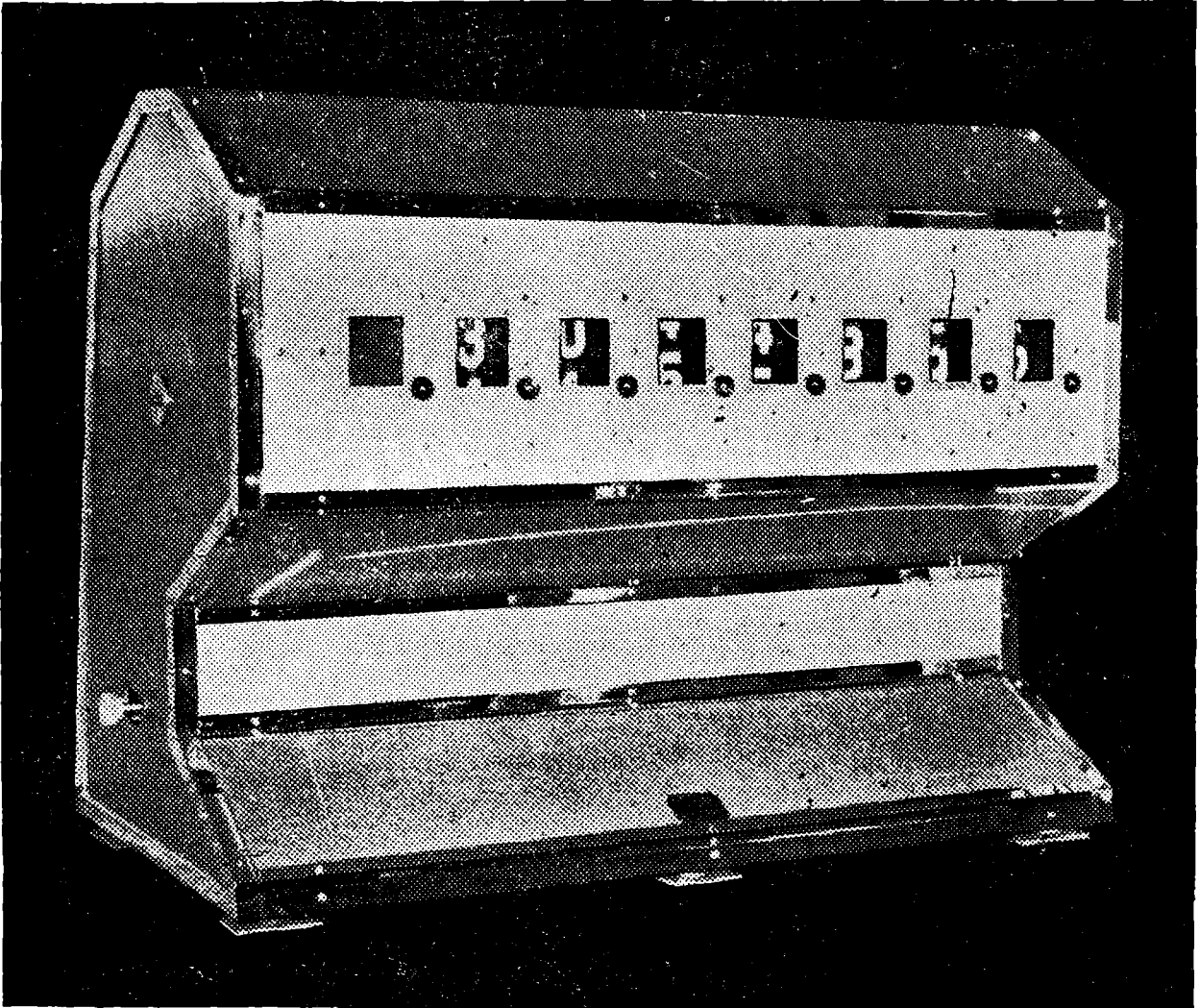
Banka muamelelerinde

EMNİYET - SÜRAT VE KOLAYLIK

TÜRKİYE BANKASI

paranızın... istikbalinizin emniyetidir

Modern bankacılığın icaplarını uygulayan TÜRKİYE İŞ BANKASI, muamelelerinde emniyet, sürat ve kolaylık sağlamak yolunda hiçbir fedakârlıktan kaçınmamaktadır.

Türkiye İş Bankasının ikramiye çekilişleri, modern otomatik makinelerle tam bir mükemmeliyet içinde yapılmaktadır

(Faal: 4990—114)

Akbaba

Fena imtihan!

SIYASİ MİZAH GAZETESİ

BAŞYAZARI :
Yusuf Ziya Ortaç

SAHİBİ :
Ergin Ortaç

YAZI AİLESİ :

Aziz Nesin, Adnan Veli, Orhan Kemal, Rifat Ilgaz, Naci Sadullah, İlhan Selçuk, Selâmi Yurdatap, Nîmet Arzak, Necdet Rüştü, Salâhatin Kutlu, Zeyyat Selimoğlu, Cenap Güven, Burhan Esen, Kenan Akıncı, Reşit Aşçıoğlu, Vedat Saygel, Kudret Sinan.

ÇEVİRGEN AİLESİ :
Vâ - Nû, Semiramis Aydınlık, Ergin Ortaç, Gülden Ortaç.

KARİKATÜR AİLESİ :
Necmi Rıza, Turhan Selçuk, Cafer Zorlu, Mehmet Polat, Semih Balcıoğlu, Mîm Uykusuz, Zeki Beyner, Bülent Şeren, Burhan Solukçu, Şadi Dinççağ, Mıstık.

©.

Yazı işlerini fiilen idare eden :
Kadri Yurdatap
Dizildiği ve basıldığı yer :

Akbaba Matbaası
Kapak baskısı :
Şaka Matbaası

Abone bedeli : Yıllığı 50, Altı aylığı 25 lira. Yabancı memleketlere yıllık 100, altı aylığı 50 lira. Uçakla gönderilmesi istenen abonelerden uçak masrafı ayrıca alınır.

Fiatı : 100 kuruştur.
İDARE YERİ :
Divanyolu Klodfarer caddesi, No. 8-10
Daire : 3.

Telefon : 22 18 11

İLAN FİATİ :
Kapak içi, santimi 20 lira, iç sayfalar 30 liradır.
2 Temmuz 1964

Cilt : 6 — Sayı : 27

YIL : 42

©

Bu gazete Basın ahlâk yasasına uymayı taahhüt etmiştir.

POLİTİKA hayatımızın sayıca büyük iki partisi, güven oylamasında iki fena imtihan verdi.

Suçlamaya, Cumhuriyet'le yaşıtt C.H.P.den başlayalım:

Sayın Başbakan, bir gizli oturumda, kendince uygun gördüğü kadar her şeyi anlattıktan sonra, Amerika yolculuğuna hazırlanmaya başlamıştı. Bu şeref ve haysiyet savaşı hazırlığında, hiçbir ağız, hiçbir kalem, açıkça İnönü'ye karşı değildi. Onun başarısına dua etmeyecek Türk, aklımıza bile gelmez.

Ama, siyasî iklimin bu ılımlılığını gören İsmet Paşa, birdenbire, ortaya bir güven oyu taktiği atıverdi.

Karşı partiler, bu istekte iç politika sömürücülüğünü sezmekte gecikmediler ve hükûmetin bu kurnazlığına karşı direndiler.

İnönü, hesabında yanılmadığını sanıyordu: Milletçe benimsenmiş bir dâva için, otuz milyondan hız alarak yola çıktığını düşünüyordu. Ona kırmızı oy vere-

mezdiler. Her kırmızı oy bir ateş parçası kesilir, atan ellerin vatandaş gözündeki itibarını yakar, kül ederdi!

Ama, dış politikanın iç politikada kullanılmasına boyun eğmeyen iktidar dışı partiler, sayın Gürsel'in babacan çağırısına bile yüreklerinin kulağını tıkadılar.

İnönü, bu meclisten güven oyu alamaz mıydı?.. Alırdı elbet! Yalnız, istemenin üslûbunu seçmek lâzımdı. Bu üslûp, kalbin üslûbudur. Başbakan, meclis kürsüsünde kalbini konuşturacaktı: Sizin güveniniz, benim gücüm olacak diyecekti. Dönüşte, yine buradayız, yine karşı karşıyayız diyecekti. Memleket dâvalarının tümünde benden yana olmazsanız bile bu yolculukta benimle beraber olmanızı istiyorum diyecekti.

Demedi, diyemedi, umduğum kadar oy vermezlerse istifa ederim dedi ve... dört oy farkla yola çıktı.

C.H.P. iç politikada, kendi oyununu ile yenilmiştir.

Ama, Adalet Partisinin omuzlarını çökerten sorumluluğu daha hafif sanmayınız.

İktidarın maksatlı zorlamasını sezen ana muhalefet, tam tersine bir tutumla, kendisine karşı olanların bile sevgisini toplayabilirdi:

— Ne iç politikada sizinle beraberiz, ne dış politikada... Ancak, öyle bir dâva uğruna yola çıkıyorsunuz ki, sizden güvenimizi esirgemeyeceğiz. Otuz milyonun gücünü yüreğinizde taşımanız için, bütün A.P. liler, yalnız bu yolculuk süresince yanınızdadır.

Tıpkı İnönü gibi, onlar da gönüllerini dile getiremediler. Onların da kalbi sustu, öfkesi konuşt.

İki büyük parti, en büyük imtihanda en fena notu aldılar.

Biz, bunların başındaki «Büyük» sözünü çiziyoruz artık. Sonundaki «Parti» sözünü de Türk milletinin çizeceği gün uzak değildir!

Yusuf Ziya ORTAÇ

— Nasıl olmuş çorba hocam?..

— Vallahi benim kar helvasından farksız!..

Emekli Bir PASANIN Çizmeleri

AZİZ NESİN

— Bakın bakayım bana!.. Gel lin buraya!.. Kim varsa gelsin... Bana şeyimi getirsenize... Hadi, ne duruyorsunuz? Getirin şeyimi çabuk!

— Ne istediniz?
— Şeyimi canım...
— Neyinizi?
— Neydi onun adı? Dilimin ucunda da bir türlü hatırlıyamıyorum.

— İlâcınızı mı istediniz?
— Yok canım, şeyimi... Hani eskiden giyerdim...

— Şapkanızı mı?
— Başa değil, ayağa giyilir o...
— Nasıl bir şeydi acaba?
— Ayağa giyilir diyorum size...
— Haa, çoraplarınızı...

— Ne çorabı efendim, çoraplarım ayağımda işte... Hay Allah, bir türlü adı aklıma gelmiyor. Siz de hatırlıyamadınız mı?

— Çorap değil diyorsunuz?
— Ayağa çoraptan başka bir şey giyilmez mi? Bu benim dediğim çorabın üstüne giyilir...

— Haaa, terliklerinizi istediniz...

— Değil efendim, terlikle so-kağa çıkılır mı hiç? Dışarda giyilir ayağa benim dediğim...

— Öyle söylesenize... Kunduranızı istiyorsunuz...

— Değil.
— İskarpın mı?
— Değil...
— Papuç, ayakkabı, lâstik...
— Onların hepsi bir... Benim dediğim koncu uzundur...

— Eeeeeet, potin istioyrsunuz.
— Potini de nerden çıkardınız? Konçları daha uzundur dediğim.

— Anlaşıldı, bot...
— Bot mot değil efendim...
— Nedir peki?

— Ne olduğunu bilsem söylemez miyim? Hani insanın baldırına kadar gelir koncu...

— Yoksa çizme mi?
— Hah, işte o... Getirin çizme-mi benim!

— Sizin çizmeniz de var mıydı?

— Yok mu? Tabii vardı ya... Ben eskiden çizme giymez miydim? Çizmeli resimlerim bile var...

— Biz hiç görmedik de aya-
gınızda...

— Ne gördünüz ki dünyada? Siz daha çocuksunuz...

— Demek çizme de giyiyordunuz...

— Giyerdim ya... Ama eskiden, çok eskiden... Kırk yıl mı, elli yıl mı, yüz yıl mı ne oldu... Hey gidi hey... Ben öyle bir çizme giyerdim ki... Benden iyi çizme giymesini bilen yoktu o zaman-lar!

— Eskidenmiş onlar...

— Ne demek eskidenmiş... Kırk yıl çok bir şey mi yani? İsa, 1964 yıl önce doğmuş, düşünsenize; daha dün gibi... Hadi getirin onu, şeyimi getirin benim... Neydi adı? Ne demiştiniz?

— Çizme...

— Evet, evet... Çizmemi getirin. Ben çizmelerimi isterim... İsterim çizmelerimi...

— Ne yapacaksınız?

— Çizme ne yapılmış? Elbet, ayağıma giyeceğim... Hadi getirin çabuk!

— Nerededir acaba?

— Ne bileyim ben? Arayın da bulun... Evin içinde olacak...

— Sakın başka bir yerde unutmuş olmayın...

— Hayır efendim, ayaktaki çizme unutulur mu hiç? Ne durmuş bakıyorsunuz? Hadi bulun çizmelerimi!

Hanım, oğullar, damat, gelinler, torunlar, hizmetçiler, uşaklar, aşçı evin içine yayılıp, kırk yıl önce giyen çizmeyi aramaya koyuldular. Ne çizme, ne de çizmeye benzer başka bir şey bulunabildi.

— Sandık odasına da bakalım bir kere...

— Eski eşyaları nereye kaldırmıştınız?

— Hırdavat sandığında da yok mu?

— Dolapları da arıyalım...

— Yüklüğe baktınız mı?

— Sakın eski evde kalmış olmasın...

— Koltukların, kanapelerin altlarına bakın...

— Mutbâk dolaplarında...

— Orda ne işi var...

— Oraya konmaz canım...

— Eskiciye mi vermiştik yoksa...

— Hurca bakın hurca, kıvrı-zıvrı eşya hurçtaydı...

— Hurca baktım, yok... Bod-rumdadır öyleyse...

— Bir lâstik çizme teki buldum ama, delik her yanı...

— Yok canım, o değil...

— Tavan arasına da bakalım...

— Bahçedeki kulübede olmasın sakın...

— Peki nerde öyleyse? Yok işte...

— Gardrobun ayakkabı gözün-de-dir...

— Önce oraya baktım, yok...

— Şeye baktınız mı?
— Baktık...
— Hah, işte...
— Yok yahu, o kadın çizmesi...
— Bulduum, buldum!
— Nerdeymiş?
— Tavan arasındaki eski çu-valların altından çıktı...
— Getirin çizmelerimi...
— Giyecek yeri kalmamış ki bunun... Tozlu... Kir içinde...
— Silkeleyin, fırçalayın, parla-tın...

— İçi örümcek yuvası...
— Temizleyin!
— Küflenmiş.
— Silin!
— Boyasız bunlar, giyilmez...
— Boyatırız..
— Tamtakır kurumuş...
— Yağlarız...
— Çatlamış derisi...
— Olsun...
— Tabanı aşınmış.
— Pençeletiriz...
— Üstü de delik...
— Yamatırız.
— Şimdi bunu giyecek misi-niz siz?

— Tabii...
— Ayağınıza mı giyeceksiniz?
— Yok, nereye giyilir çizme başka?

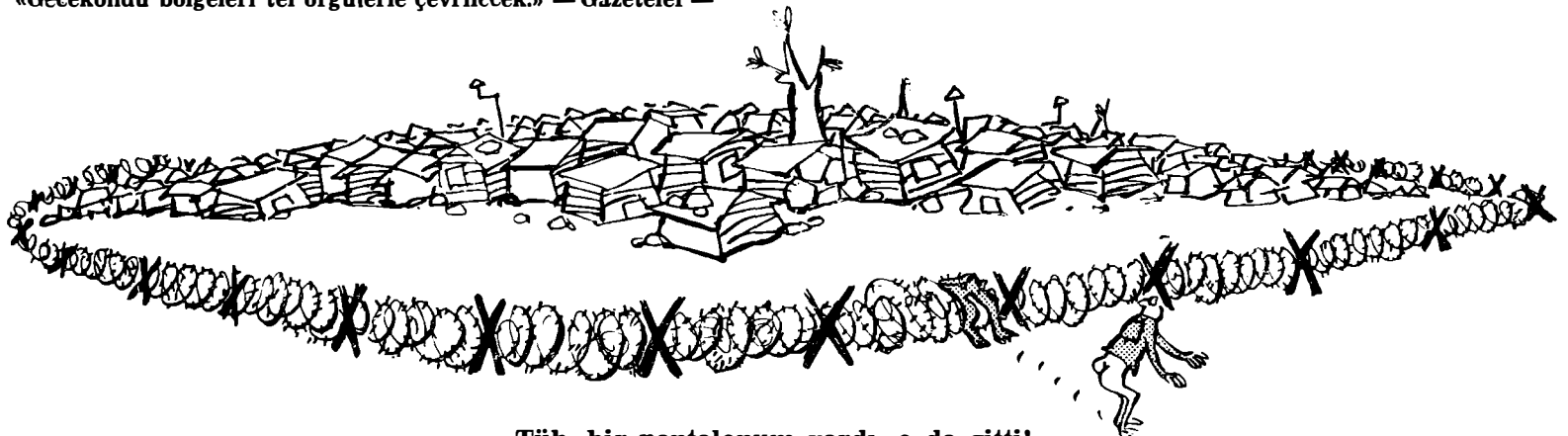
— Yeni bir çizme alalım...
— Olmaz. Onlara ayağım alış-mıştır...

— Hadi bakalım... Getirin çiz-melerimi... Önce sol tekini... Haydi ya bismillâh... Sokun, haydi sokun... Durun canım, be-ni itmeyin, çizmeyi itin beri... Biraz daha... Gayret!.. Hadi hep beraber: Hoooop! Bir daha aşk ile: Hoooop... Azıcık girdi.

— Ters giyiyorsunuz. O çizme öteki ayağınızın...

— Hay Allah... Unutmuşum yahu... Öyle ya, bu benim sağ ayağım... Sol ayağım nerde? Yani sol çizme... Getir onu... Ta-mam... Hadi bakalım, baştan... Öyle itmeyin, canımı acıtıyorsunuz... Ben bunu eskiden ne ko-lay giyerdim, şıp diye geçirirdim ayaklarıma... Hey gidi hey, eski-den çizmeler bile daha kolay gi-yilirdi... Zaman iyice bozuldu. Haydi, itin biraz daha... Beni de-ğil canım, çizmeyi... Hadi bir da-

«Gecekondu bölgeleri tel örgülerle çevrilecek.» — Gazeteler —

— Tüh, bir pantolonum vardı, o da gitti!

ha hep beraber! Bir, iki, üç: Hooooop!.. Beni çizmeye sokmaya çalışırayın, çizmeyi ayağıma sokun...

— Daralmış.
— Kim daralmış?.. Ayağım mı?
— Çizmeniz...
— Bu çizme giyilecek, çaresi yok...

— Aman, söküldü...
— Sökülsün...
— Eyvah, yırtıldı işte...
— Yırtılsın... Neye girmiyor? Yoksa benim çizmelerim değil mi bunlar?

— Sizin vallahi...
— Bana doğru... Biraz daha... Hadi... Daha canlı... Gayret... Öyle değil... Canımı acıtiyorsunuz ama... Siz hiç hayatınızda çizme nasıl giyilir görmediniz mi? Hele şükür, bir tanesi girdi... Getirin öbür tekini...
— Ama topuğunuz dışarda kaldı.

— Kalsın, burnu girdi ya, sen ona bak... Hadi bakalım...
— Söküldü işte...

— Sökülsün... Dayanın... Sıkı tutun... Yavaş canım... Giriyor, giriyor, giriyor... Hadi gayret... Girdiili... Tamam işte!.. Oldu... Şimdi bir de ayağa kalkıp yürüsem... Tutun elimden... Aman!.. Ayyy!.. Sıktı. Sıkıyor... Çıkarın çabuk... Çivi de varmış, batıyor... Hadi çıkarın, çekin!..

— Çıkıyor ki...
— Nasıl girdi öyleyse... Canım acıyor, çıkarın çabuk...

— Çıkıyor.
— Kesin...
— Bıçak nerde?
— Cilet yok mu?
— Elektrikli tıraş makinesi olur mu?

— Çakı verin biriniz...
— Ustura olmaz mı?
— Var mı ustura?

— Yok ki... Ustura olsa kolaydı.
— Elinizle yırtın canım...
— Yırtılmıyor...
— Of aman...
— İşte çıktı...
— Hah, kurtuldum... Oooof... Bittim... Çabuk bana doktor çağırın... Doktor gelsin... Telefon edin doktora...

Aziz NESİN

Belediye Başkanı Haşim İşcan, haftada bir gün vatandaşların dertlerini dinliyor..
— Gazeteler —

Tolumun derdi

Bir kova su almakla ne eksilir denizden?
Bir yığın suçu olan gocunuyormuş bizden!
Açıkça belirttik ki yürümeyiz o izden...

Dağın haberi yokmuş tavşan küsmüş te dağa,
Yalayanlar buyursun fors artığı çanağa!

Bütün ömür boyunca beklemedik himaye,
Özgürlüktür en yüksek, en itibarlı paye!
Cemiyet düzenidir izlediğimiz gaye...

Hainin ayakları er geç takılır ağa,
Üzüm değil, dayak yer destursuz giren bağa!

Mürteci önce baksın kendi yüz karasına!
Girmesinler Tanrıyla kulunun arasına...
Üfürük kâr eder mi toplumun yarasına?

Misal için ne hacet bakmıyalım uzağa,
Reva mı yeni baştan dönelim Ortaçağa?

«Nurcu» adını taşır karanlıkta yaşıyan,
Himaye görüşleri en çok hayrete şayan.
Ne düşünür şu kirli sakalını kaşıyan?

Kimi düşürecekler bu sefer de tuzağa,
Neler fısıldanacak sinsice her kulağa?

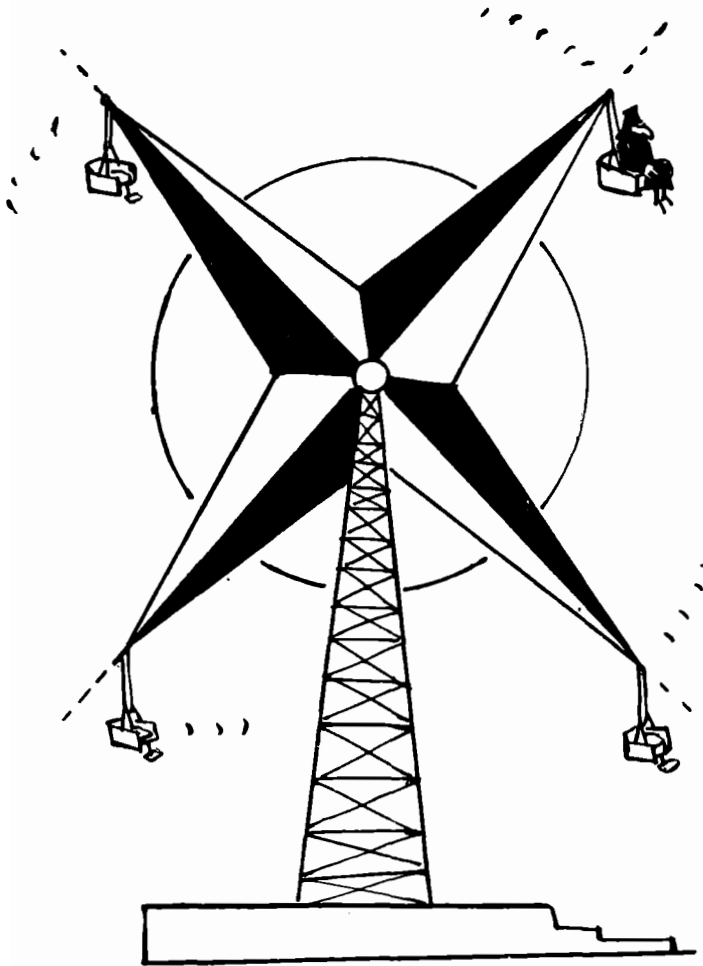
Kadillâk olsun diye miadı dolmuş jipler,
İnançlar terkedilir, harcanır prensipler.
Zeybekler göbek atmaz, bunlar sahte ekipler!

«Hak» sözü yaraşmıyor böyle çarpık dudağa,
Asıl kendileridir hak kazanan dayağa.

Onlar kaçın kurrası, kaç devrin molozları?
Vicedanlarını örtmüş Ortaçağın tozları!
Halk önünde denedik çürük çıktı kozları...

Kabahat ustadadır, kızmıyalım çırağa,
En nihayet sözü de düşürdüler ayağa!..

Salâhattin KUTLU

Dönmedolap!

PAZARTESİ :

Dünya gazetesi bir anket yapıyor:

— Fâtih'in heykeli nereye dikilmeli?

Nereye dikilmeli, nereye dikilmeli? İstanbul dediğimiz Cennette koskoca Fâtih'e yer mi yok? Cevap veriyorlar:

— Dolmabahçeye dikilmeli...
— Sarayburnuna dikilmeli...
— Sarayhanesine dikilmeli...
— Su kemerlerinin yanına dikilmeli...

— Fâtih Parkına dikilmeli...
Yetkili, bilgili ve ilgili kişiler, fikirlerini söylüyorlar. Oraya dikilmeli, buraya dikilmeli...

— Siz, ne dersiniz? diye sordum Akbaba'ya...

— Evlât, dedi Fâtih'in heykeli dikilmeden önce Belediye Bütçesi dikilmeli... Yok onu dikemiyorsa Belediyemiz, karşımızda dikilip durmasının faydası yok. Çünkü İstanbul, Fâtih'in heykelini dikemediği yıkılmak tehlikesinde... Ama ille de şu hâlimizle bir Fâtih heykeli dikmek istiyorsak onun da yerini söyleyeyim...

— Neresi?
— Bana kalırsa Fâtih'in heykelini gecekondular mahallesine dikmeli!

— Niçin?
— Fâtih torunlarının nasıl çalıştığını görsün, İstanbul'un ne hâle geldiğini görsün...

— Biz ne görelim?
— Evlât, biz görme duygumuzu kaybetmişiz artık, şu güzelim İstanbul'un nasıl çirkinleştiğini göremedikten sonra Fâtih'in heykelini nasıl görebileceğiz?

SALI :

Akbaba'ya teşekkür ettim; arasıra bizi aydınlatmış için... Ve odama dönerek yazı makinesinin başına tekrar geçtim. Demin gazetelerde okuduğum bir haber düşünmeye başladım. Ne yazmıştı gazete:

— Beyoğlunda gangsterler kol geziyor.

Bir yandan Fâtih'in heykelini düşünürken, bir yandan da gangsterlerle uğraşmak gazeteciliğin sanındandır. Bu iki zıt arasındaki salıncakta İstanbul'un dertlerine daha iyi kolan vurulur.

Gazeteler Bevoğlundan yakınıyorlar. Bevoğlu namuslu insanların gezinemediği bir yasak bölge hâline girmiştir. Gangsterler, karaborsacılar, homoseksüeller, kadın satıcıları, arabulucular, dilenciler, kabadayılar, küllanbeyler, sabıkahılar, kumaracılar, dızdızcular, üç kâğıtçılar, tırnakçılar, karmanyolacılar...

Kumarhanelerde kumar, birleşme evlerinde parayla aşk, sosyal kulüplerde esrar...

Ve Bevoğlu semtine salkım salkım öğrenci taşıyan otobüsler, trolleybüsler... Hattâ Bevoğlu semtinde dizili beş on okul...

Çocuklarımız için bir büyük laboratuvar ki, denemesi hazır. Şeyh Saadi'ye:

— Edebi kimden öğrendin? diye sormuşlar.

— Edesizlerden... demiş.

Biz de devam edelim:

— Namusu kimden öğrendin?

— Namussuzlardan.

— Doğruluğu kimden?

— Yalancılardan.

Hah... Eğer böyle ise Bevoğlundaki yetişen çocuklarımız sonuna kadar namuslu ve edepli olacaklar. Çünkü eğer edep de, namus da, böyle öğrenilecekse, Bevoğlundaki öğretmeni o kadar bol ki, o kadar bol ki... Tümen tümen sokaklarda dolaşıyor.

ÇARŞAMBA :

Biliyorsunuz Türk-İş et boykotuna karar vermişti. Bu kararını da gerçekleştirdi Ama kapılar:

— Hıh... demişler, İstanbul'da böyle şey söker mi? Cayır cayır et satılıyor.

Türk-İş nedir? Bir işçi teşekkürü!

İstanbul'daki bütün işçiler et yemeseler ne olur?

Veya başka biçimde soralım: İstanbul'daki bütün işçiler ne kadar et yerler?

Neye yaradı Türk-İş'in boykotu? Şimdi işçiler kendi kendilerini avutacaklar:

— Biz et yemeyiz, ama parasızlıktan değil...

— Neden?

— Boykottan...

PERŞEMBE :

27 Mayıs'tan önce DP. baskısı ile iş adamlarından para toplanıyordu. Bunların dâvaları görülmüyor şimdi... (Bitmez tükenmez dâvalar...) Gerçekten de o zamanlar ensesi kalın iş adamlarından bazılarının Demokrat Partiye kesenin ağzını açtıkları

açıklandı. Eh... Döviz iktidarının elinde, permi iktidarının elinde, kredi muslukları iktidarının elinde... Ne olacak? İktidara iş adamı sarmaş dolaş olacak.

Niltekim 27 Mayıs'tan sonra da bu karşılıklı muhabbet devam etmiş yürümüş.

Bir İngiliz bilgisi:

— İş yağa benzer, başka şeyle karıştırmaya imkân yoktur... demiş.

Bizim işlerimiz anlaşılan yağa benzemiyor, çünkü siyasetle karışıyor. İşlerimizin yağa benzeyen yanı, iş yaptırmak için dozuna göre yağcılık yapmak mecburiyetidir. Siyasî partilere yağcılık, siyasî iktidara yağcılık... Ve sürüp gider bu işler... Bakalım sonu ne olur?

CUMA :

Judy Garland'ı tanırız; meşhur sinema yıldızı, şarkıcı... Sık sık da sınırlı buhranları geçirir, ama değerli sanatçıdır.

İşte bu Judy Garland evli olduğu halde bir kere daha evlenmiş. Bir gemide gemi kaptanı tarafından evlendirilmiş. İşin tuhafı bu evlenmeden kocasının haberi yok. Kendisi, şöyle böyle hatırlıyor. Menaceri ise:

— İmkânsız... demiş, daha boşanmadı ki...

Sinema yıldızlarının hayatı bir noş... Şimdi sorsalar Judy'ye:

— İlahi... diye gülecek sevimli yıldız, boşanmağa vakit mi kaldı ki, evleniverdik işte...

Güzel iş. Nasrettin Hoca'ya yakıştırırlar, ama yakışır mı bilmem: Hoca'nın karısı sizlere ömür. Mezarlıktan dönüştü başsağına giden komşular Hoca'yı güzel bir kadınla oynasır bulmuşlar:

— Bre hoca bu ne hâl?

— Aman siz de... demiş, ben kederimden ne yaptığımı biliyor muyum ki...

İnsanlar ıstırap çektikçe aşktan medet umuyorlar, aşktan medet umdukça da ıstırap çekiyorlar. Ama en doğrusu Hoca'nın cevabı galiba... Bu durumda arasına kederden ne yaptıklarının pek farkında değiller. Eh... bu da bir usul.

CUMARTESİ :

Lokanta tarifeleri serbest bırakılacakmış. Gazetelerde haberli okuyanlar da tarifelerin serbest olmadığını sanır. Gerçi tarifeler üstünde bir takım rakamlar, kuruslar, gramlar vardır, ama Anayasası bile kâğıt üstünde kalan sevgili ülkemizde lokanta tarifesi mi kâğıt üstünden çıkıp hayata yürüyecek?

Asla!.. Böyle bir şey olamaz. Bunun içindir ki ârife târif gerekmez. İstanbulluya da târif hiç gerekmez. Biz, târifeye hiç göz atmadan:

— Bugün ne var oğlum?

— Abi, kuzu sana yaramaz, patlıcanlı kebab getireyim.

— Pekli.

Daha sonra:

— Hesap?

Ve hiç tartışmasız yazılanı ödemeli. Eğer böyle davranmazsanız, lokantada yemek için emek boşa gider. Asabınızı da bozarsınız, midenizi de...

PAZAR :

Judy Garland'ın evliliğinden söz açmıştık. Evlilik üstüne bitirelim haftamızı... Gazetelerin yazdığına göre boşanmalar artıyormuş.

Gazeteler ikide birdi buna benzer şeyler yazarlar. Pekli ama, boşanmalar artıyorsa evlenenler de artıyordur, orasını hesap eden var mı?

— Pekli sen nereden biliyorsun? diye sorarsanız. Cevabım hazır:

— İnsanlar gün geçtikçe akıllanmadıklarına göre evlenenler azalmaz.

İşte size bir lâf ki, değme babayigit söyleyemez. Bir Hollanda Atasözüne göre:

— Bir kere evlenmek ödev, iki kere evlenmek eğlence, üç kere evlenmek çılgınlıktır.

Bir Danimarka Atasözüne göre:

— Sağır bir kocayla, kör bir karı mutlu bir çifttir.

Disraeli'ye göre:

— Her kadın evlenmeli, hiç bir erkek evlenmemeli.

Bilinmeyen birinin söylediğine göre:

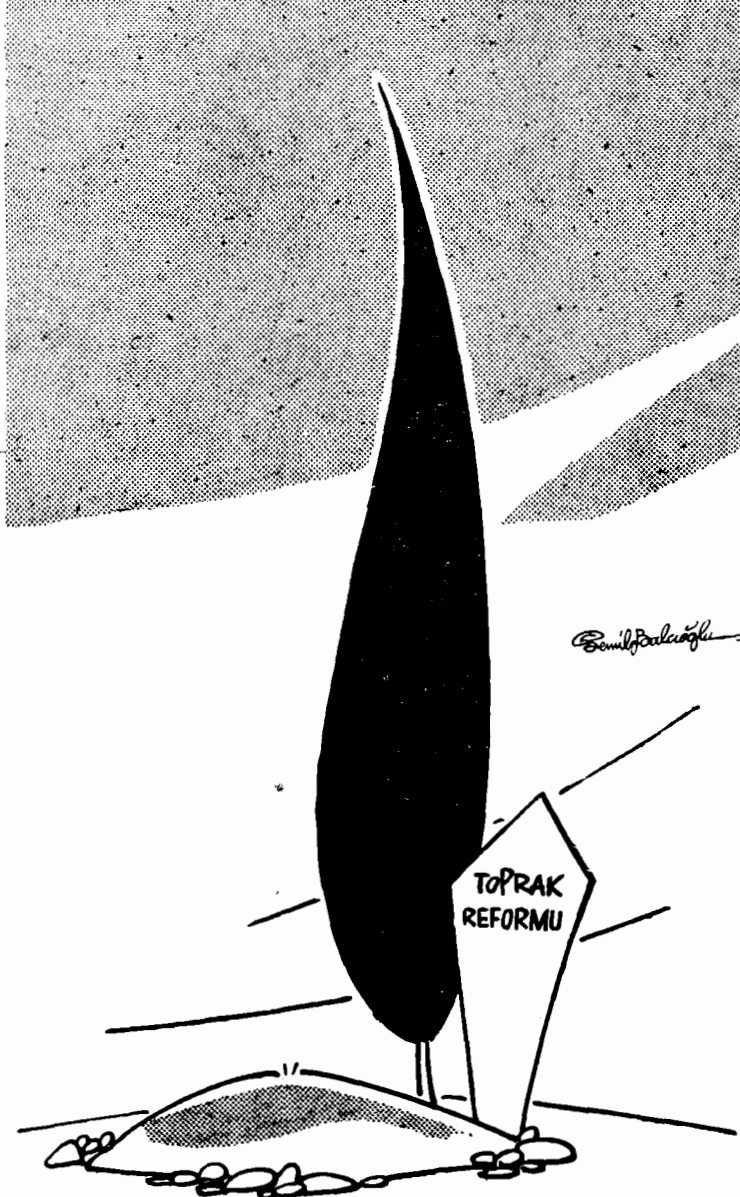
— Evlilik ilk bölümünde kahramanın öldüğü bir aşk romanıdır.

Meşhur Bacon'a göre:

— Erkek, evlendiğinin ertesi günü kendini yedi yaş kocamış bulur.

Her neyse... İnsanlar tuhaftır. Önce evliliğin bu kadar aleyhinde bulunurlar, sonra gider evlenirler, evlendikten sonra da evlilik aleyhinde konuşmakta devam ederler.

Bu ne karakterizlik Tanrım!

Toprağı bol olsun!..

İsmarlama sayı!

Sahifanın beyaz sedirine bağdaş kurmuş bir dev Hilton oteli!.. Sonra, pırl pırl kispetli, birbirlerine girmiş pehlivanlar!.. Bir de olta yutmuş balığa benzeyen nargile tiryakileri!.. Nargile'ye nedense «Kiyef» deniyordu, keyf yanı!.. Bir de çilekeş yüzlü, kısıp dudaklı bir bakanın tasviri vardı, altında şu yazılarla: Doktor «en droit».. Hukuk toktoru!.. Sayın Arıçoğlunun doktora tezinin konusunu pek merak ediyorum ya!.. Hukuk doktorluğunu bi'de mümtaz gazetecilik, ve aydın politikacılık deyimleri izliyordu!.. İzler izler!

Büyük kelimesi, mümtaz kelimesi, dipdiri kelimesi gırla gidiyordu Birinci Fransua dilindeki dergide!.. Niye şaşıyorum?.. Bayağılıklarla, küçüklüklerle uğraşacak değildi ya dergi. Adı propaganda dergisiydi bunun. Özel bir sayı hazırlanmıştı Türkiye için. Yüzbinlerce lira ödenmişti bol keseden bu darlıkta, işi büyük tutsun, mümtaz tutsun diye. O da tutmuştu!.. Nargile, kispet, bir de çilekeş yüzlü biri bugün Türkiye'yi dışarıya tanıttı!.. Şu tanıtmayla, biraz biraz Akba-ba meşgul olsa artık!.. Aydın ve mümtaz «rûfâilerle» elele verip!.. Çünkü bunca komiklik, bunca ulu-ortalık, görüyorsunuz ki memleketi tanıtmıyor!.. Yüzbinlerce liralık denemelerle bile!

Gene çeviriyordum dergiyi: Bas-kısı İsviçreliğin yüzünü açtıracak cinstendi. İsviçreli tarafından basılmıştı!.. Adı «Yolculuk dergisiydi» bunun. Üzerinde bit kadar, «Özel sayı Türkiye» yazılmıştı!.. Neydi o?.. Turistler için bilinmesi gereken birkaç kelime!.. «Merhaba» kelimesi, merkebe yakın olsun diye «merkaba» olmuştu!.. «Orda» kelimesine bi «r» yetişmiyordu da «Orda» olmuştu. «Burda» ya da bir «r» hafif gelmişti. O da «burda» olmuştu. «Kapalı» «Kapalı»ydı. «Sohuk» «Sohuk»!

Sonra efendim bir politika adama sual soruluyordu, turizm programı hakkında. O da Anadolu'nun 7000 senelik kavşaklığından, üzerinde yaşamış olan on iki medeniyetten (takılmadan da sayıyordu), Ayasofyanın fresklerinden, Aziz Pol'den bahsediyordu.

«Yahu bu s'vledikleri, sorulanın cevabı değil» diyecek oldum. «Erkek» zekâlı bir hanım cevap verdi:

«Evet amma önemli değil!.. Ben küçükken, imtihana girmeden iki üç meseleye iyice çalışırdım. Bana imtihan heyeti ne sorsa, o iyice bildiklerimle cevap verirdim!.. İç donumun rengini bile sorsa, haşa huzurdan!» Adam hazırlıklı demek!

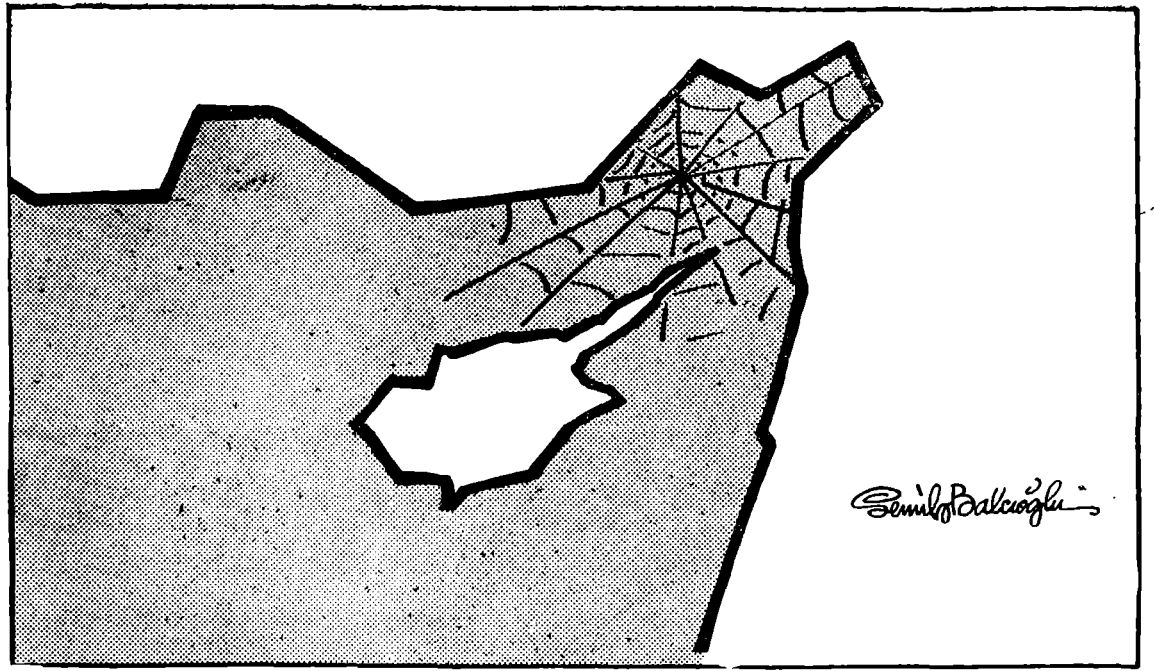
Dergiyi çöp tenekesine atmadım!.. Çünkü sığmadı!.. Allah sırf cahillikten, milletin parasını böyle beyhudediliklere, böyle okunulmazlıklara, üç eski tabağın birleşimiyle hazırlanan yarım milyonluk takvimlere, lisansı kekeme, bilgisi sıfır, câzibesiz «kesat» broşürlere, fütursuzca harçıyanları ne bilirse yapsın, ne bilirse!..

Bizimkiler Paris'te!

Milletlerarası tiyatro, gösterisine katıldılar bizimkiler!..

Anlatandan dinledim:

«Salon dopdoluydu, en doymuş, en kayıtsız, en şumarmış Parisli seyirciyle!.. O seyircinin içi ya büyük sanatla kıpırdatılır, ya büyük fık-lâmla, ya büyük değişiklikle!.. Doğ-

Yazısız

— «Gözüm, a gözüm, a canım! Acep oradaki ataşe Fransızca biliyor mu b'kere?.. Effem?»

Kadınlar Birliği:

O Maltepeyi bilirsiniz Ankara'da!.. Ne Haydo ne Haydarağa bir yer! Bu, bir dostumun çok hoşuma giden deymi: Ne Haydo, ne Haydarağa!.. Ne şehir göbeği, ne banliyö!.. Bizim zaten bütün ömrümüz ne Haydo, ne Haydarağalıkla geçiyor. Ne batılıyız ne doğulu, ne demokratız, ne şey!..

İşte Kadınlar Birliği'nin merkezî orda, bir apartmanda. Her katta iki daireli olan bir apartman bu: Önde Kadınlar Birliği var. Arka dairede de Hayvanları Koruma Derneği!.. Valla, billâ!.. Gidin, bakın.

Kadınlar Birliğine bir hal oldu herhalde ki, kapısına bir bez gerilmiş, girilmesin diye, o hani bazı kiralık evlerde yapıldığı gibi!.. Kiralık evlerde, bezin üstüne kömürlü kömürlü «kiralık» diye de yazarlar.

Burda yazı mazı da yok durumu anlatan!..

— «Peki» dedim hanımlardan birine «niye bu böyle?.. Başkanınız ne yapıyor?»

— «Ah» diye inledi, «O başlı başına bir devlet, yalnız kendi istediğini yapıyor!»

Bravo başkanım. Örnekten kapma gücü işte bu kadar olur!.. Hangi örnekten mi?.. Orasını «Tiss» geçelim!

— «Peki siz ne yapıyorsunuz?»

— «Hizmetlerimizi kimse takdir etmiyor ki!»

Aaa, onu da mı bekliyordunuz?..

— «Peki, kusura kalmayın, amma gayeniz ne?»

— «TÜRK KADININI SOSYAL BAKIMDAN FAYDALI KILMAK!»

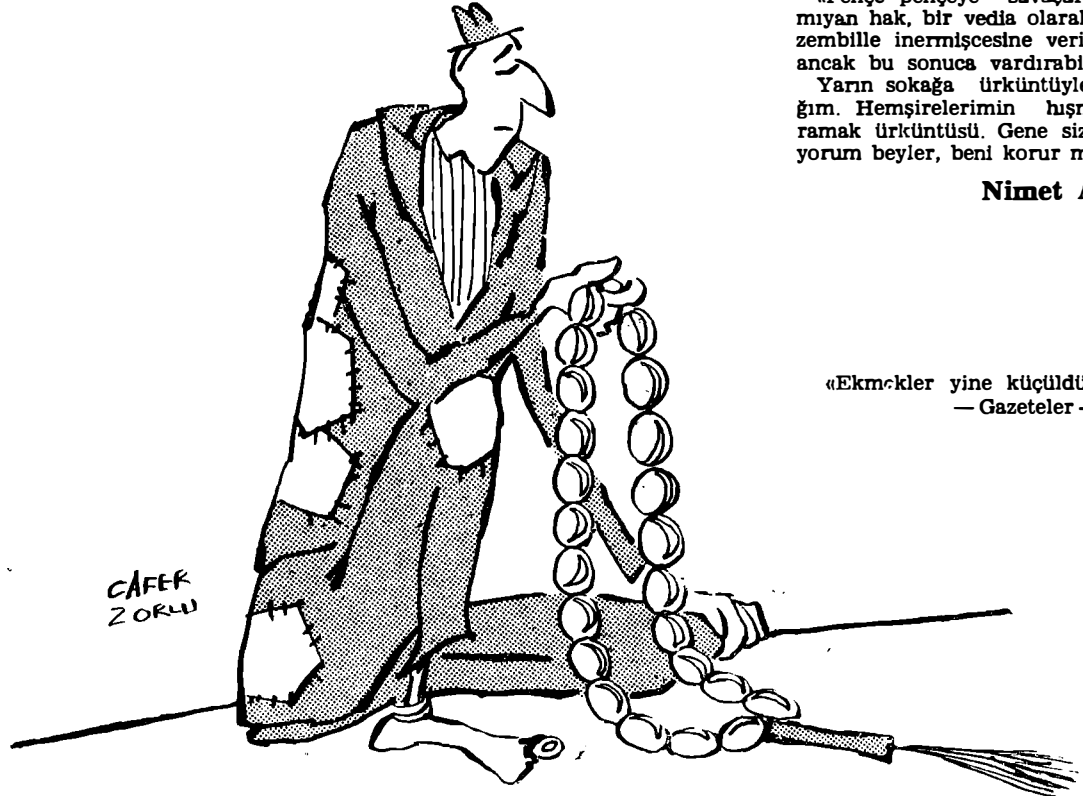
İşlik çalarsam affeder misiniz hemşirelerim. Acaba o işe erkek cinsinden başlasak nasıl olur ki?..

Bez, hâlâ o ne Haydo, ne Haydarağa olan Maltepe'nin, apartmanının, ön dairesinin, önünde sallanıyor. Üzerine sürmeli sürmeli ne yazardım biliyor musunuz:

«Pence penceye savaşıarak, alınmayan hak, bir vedia olarak gökten zembille inermişcesine verilen hak, ancak bu sonuca vardırılabılır!!!»

Yarın sokağa ürküntüyle çıkacağım. Hemşirelerimin hışmına uğramak ürküntüsü. Gene size sığınıyorum beyler, beni korur musunuz?

Nimet ARZIK

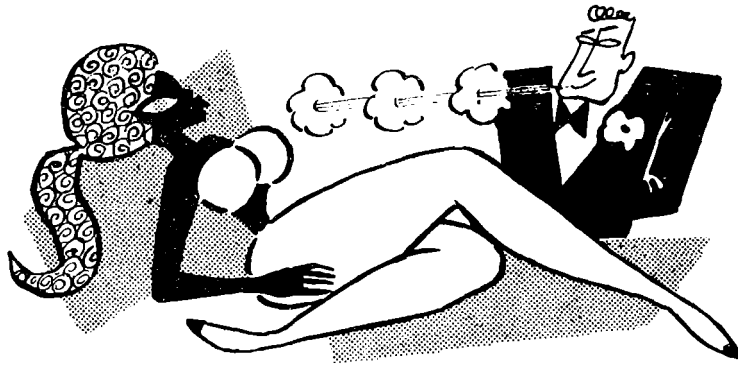
«Ekmekler yine küçüldü.»
— Gazeteler —

— Ya sabır... Ya sabır!..

9 ZMİR'deki Ada gazinosunun sevimli patronu Hüseyin Kumral, süresiz gülümseyişli tanındık-larca bilinen çehresiyle masama gelip:

— Ağabey, dedi, bir bey, şu kartı sana vermemi rica etti...

Onun böyle söyliyerek önüme koyduğu karta baktım: Bu, mahalle-den, taa ilkokuldan beri, kırk yıl-lık dostum, bizim kendisine, Boza-cı dediğimiz Mehmet'in kartıydı. Mektepte iken en çok İngilizce der-sine akıl yatıramayan sevimli Bo-zacımız, sonradan, öğretmenlik mes-leğine İngilizce hocalığı ile başla-

Kazanova MEHMET

NACİ SADULLAH

dı. Yıllardan beri bu ödevine de-vam edip duruyor...

Her hafta başında bizlere biribi-rinden şirin bir sürü çapkınlık hi-kâyeleri taşıyan Mehmet'in bu yüz-den kazandığı ikinci lâkab da şuy-du: Yerli Kazanova...

Fakat bu yerli Kazanova, bayan-larla yıldızı gerçekten de aşırı sa-yılacak kadar barışık bir arka-daştı. Meslek yapmış, genç, yakışık-lı, sağlam yapılı, hem ana, hem ba-ba tarafından allece zengin, şeytan gibi zeki, karınca kadar çalışkan bir erkeğin bu başarıya ermesinde, elbet şaşılacak hiçbir şey yoktu. Üstelik, başka meziyetleri de vardı bizim Yerli Kazanova'nın: Dost to-plantılarında oldukça iyi keman ça-lar, tatlı konuşur, zarif nükteler yapar, hikâyeler anlatır, toplantıla-

rın Koalisyon'suz başbakanı olurdu. Belki ayıp söylemesi, ama:

— Ha Sultansız meclis, ha Sul-tanahmet cezaevi...

Diyecek kadar kadın hayranı ol-masına rağmen bizim Kazanova'nın en korktuğu, en kaçtığı evlenmekti:

— İçlerinden bir tanesini hepsi-ne resmen tercih etmek, dünyanın bütün güzellerine hakaret ofur, derdi...

Henüz lise öğrencisi iken seviş-tiği gerçekten iyi, gerçekten güzel bir kızcağızla ilgisini birdenbire neden kestiğini sorduğum zaman bana gayet ciddiyetle şu cevabı ver-mişti:

— Nasıl kesmezsün kardeşim?.. Ne zaman gezmeğe çıksak, kız, ni-kâh dairesine bakıp bakıp içini çe-kiyor...

İlk gençliğimin o zamanki çocuk-

su ve külhaniliğe özenen kaba sa-mimiyetiyle ona:

— Ulan eşeklik etme, kız, nikâh dairesine belki tesadüfen bakmıştır. Ama o, kaşlarını çatıp aynı cid-diyetle cevap vermişti:

— Yok be Naci'ciğim, ben anla-maz mıyım dalgayı?.. Kız, hem beni daima oraya götürüyor, hem de dal-ma oraya bakıyor. Öyle olunca, ba-na Allahahşmarladık...

Önüne konulan karta bakarken, insan kafasının işleyiş hızına âdeta şaştım: Sizlerin belki dakikalarından beri okuduğunuz bu anılar, benim hafızamdan birkaç saniye içinde gelip geçmişti.

Gazino sahibinden, bu kırk yıllık dostumun hangi masada oturdu-ğunu sordum. Gösterdiği masada otu-ran ta kendisi idi: Bembeyaz saç-larla bizim ellibeşlik emekli Kaza-

nova.. Yanında da onyed, b. eme-diniz onsekiz yaşında bir kızla... Göz göze gelince, beni kucaklar gibi coşkun işaretlerle çağırmağa başla-dı. Yalnızdım. Kalktım, masasına gittim ve şapır şupur öpüştükten sonra gösterdiği koltuğa oturdum.

— Sana, küçük hanımı tanıtayım, dedi... Fazilet yâdigârı bu...

— Müşerref oldum bayan Yadi-gâr...

Beni, giyaben de, şahsen de uzak-tan tanıdığını söyleyen o genç kız, nasıl güzeldi, size anlatamam... Gü-zel de değil, güzelin ötesinde bir felâket, bir zelzele, başka bir şey... İnsan, yangın yerinde Berbat Sü-leyman'la karşılaşsa altından kal-kabilir ama, bunun altından kalka-maz...

İşte bu âfet, bana baktı, baktı, baktı da:

— Benim adım Yâdigâr değil, de-di... Yâdigâr benim hikâyemin is-mi... Benim adım Leylâ...

Sustu, gözleri uzaklara daldı, gü-lümsiyerek konuşmağa devam etti: — Geçenlerde bir tren yolculu-ğunda, şair Behçet Kemal Çağlar'la bir kompartımanda idik. Onun bütün ısrarlarına rağmen uyumak istiyordum ben, öylesine yorgun-dum. O ise keyfince oturmam için bütün şairliğiyle zorluyordu. Bir ara, trenimizin Gâvur dağına geç-tiğini söylediler. Bir dakika sonra Behçet Kemal bana şu musra'ları okudu:

Gel, bende güzelliğten bir daha
imtihan ol,
Gel, bağrıma sokul da kem göz-
lerden nihan ol,
Ey ceylân gözlü Leylâ, ürkme,
burak vahşeti,
Aştık Gâvur dağına, insaf et,
Müslüman ol...

Tamam... Üslûp, ben Behçet Ke-mal'im diyor. Ama, şiirde onun ze-kâsından beklenmez bir mantık ha-tâsı var: Namus Gâvur dağına ar-kasında bitiyor da, zevk, sefa, fuhuş onun bu tarafındaki Müslümanlık diyarında mı başlıyor?

Leylâ Hanıma:

— Yok, dedim, bunu siz uyduru-yorsunuz.. Benim bildiğim Çağlar böyle bir şey yazmaz...

Ama güzel kız yemini bastı:

— Vallahi ben uydurmadım beye-fendi.. Behçet Kemal bey uydur-du.. Hattâ yol yorgunluğu ile iyi uyduramadığı için öfür de diledi...

Cevap vermeye vakit bula-madan bizim Kazanova Mehmet atıldı:

— Sıkma kızı... Sıkma... İstersen dinle de ben onu sana daha iyi ta-nıtayım.

— Dinliyorum, tanıt...

Üçümüz de birer kadeh yuvarla-dıktan sonra hikâyeyi şöylece ondan dinledim:

— Geçenlerde bir gece, tam şimdi şu senin oturduğun yerde tek ba-şıma dalmış gidiyordum. Bir gar-son geldi: «Fazilet Tertemiz» adı-na bir hanım sizinle azıcık konu-şmak istiyor, dedi.

Allah Allah, benim tanıdığım sa-yısız kadınlar içinde pek öyle fazi-let denecek, tertemizlerinden kadın yok arna, gelsin bakalım, konu-şalım dedim.

Biraz sonra masama, garsonun önünde kırta kırta, sürtük emek-lisi olmasına ramak kalmış, giyi-nişi, boyanışı ile o biçim bir kadın geldi.

— Affedersiniz diye sordu, İngi-lizce öğretmeni Mehmet bey siz misiniz?

— Benim...

— Bana siz! Yakup bey tavsiye etti, Yakup Çayhan bey...

O muzip it'i sen de tanırsın: Bi-zim meşhur Yakup... Parasız eğlen-menin yolunu dostlara azıcıkler yapmaktan arayan, kasası kilitli, ke-sesi mühürlü, meşhur milyoner Ya-kup... Sınıf arkadaşımız...

Bir köy, seçimlerde partilere tek oy vermedi... — Gazeteler —

— Maşallah, bahçeleriniz meyve, tarlalarınız mahsul dolu..

— Elbet bey, bizim köye politika girmez.. Biz seçim sandıklarını boş gönderdik!..

— Bildim... Bizim Karamelâ Yakup...

— Ta kendisi... Ben, yine onun bir numara yaptığını anladığım için, hiç bozmadan, Fazilet hanıma: Buyrun hanımefendi emriniz?.. dedim.

Bayan Fazilet Tertemiz:

— Efendim, dedi, Yakup beyin söylediğine göre, siz ince zekâlı, yumuşak kalpli, halden anlar bir beymişsiniz... Biz fukara insanlar olduğumuz için büyük sermayelerimiz yok. Bizim işimiz küçük kızlar, kadınlar üzerine dönüyor... Yakup bey: «Sen o kadarını söyle, ötesini o anlar» dedi.

Ben de işi pişkinliğe vurdum:

— Anladım efendim, dedim, buyrun siz istediğinizin ötesini anlatın...

Kadın ferahlamıştı, rahat rahat anlatmaya başladı:

— Efendim, şimdi buradaki Amerikalılar bu işlere, bizimkilerden çok fazla veriyorlar. Fakat biz onların dillerini bilmediğimiz için anlaşmamız zor oluyor. Yakup beyin dediğine göre siz bu dilin profesörüydünüz. Üstelik halden de anlarmışsınız. Şimdi, sırası gelince ellerine tutuşturmak üzere bize şu yazıyı İngilizceye çevirmek için ne ücret istersiniz?

Önüme koyduğu kâğıtta şunlar yazılıydı:

«İngilizce bilmediğim için size söylemek istediklerini dilinize çevirttim. Onları lütfen okuyunuz. Teklifi kabul ediyorsanız: «Evet» mânasına başınızı üç kere önünüze sallayınız... İşinize gelmiyorsa, bu hareketin tam tersini yapınız...

Anlaşamadığımız takdirde, bana ödeyeceğiniz para, mütercime ödediğim iki dolarla, buraya kadar gidip gelmem vereceğim taksit ücretinden ibarettir.

Anlaştığımız takdirde akşam, kız getirmemi istediğiniz saati bana parmaklarınızla sayarak gösterebilirsiniz.

Ben, anlaştığımızı farzederek, size şimdiden güzel eğlenceler, diler, bahşışımı lûtf buyurmanızı rica ederim.»

Bekâr Yabancılar
Yardım Derneği Başkanı:
Fazilet Tertemiz

Kazanova Mehmet, bu satırları okuduktan sonra, sevimli pişkinliği ile güldü:

— Sen, şimdi o edepsiz Yakub'un bana oynamak istediği oyunu görüyorsun değil mi?.. Çaresiz, Tertemiz Hanıma: «Peki başkan hanımefendi, dedim. Ama, mademki siz bekârlara yardım derneği başkanı-sınız, o halde bu işe yardımınızı yerli vatandaşlarınıza lûtfetmekle başlayın... İşte, ben de bekârım... Ben de yardımınıza muhtacım... Sizin küçük kız, Amerikalı'ya gitmeden önce bir de bana uğrasa siz ne kaybedersiniz?..

Doğrusu Fazilet hanımefendi akıllı bir kadıymış: Kızı ertesi akşam bana getirdi ve tercüme bedelini böylece peşin ödemiş oldu.

Kadehlerimizi dörtlüklerken, bizim ihtiyaç kurt karşısında oturan enfes felâketi göstererek:

— O Faziletin getirdiği yadigar Leylâ işte bu, dedi... Benden usuncaya kadar, nikâh dairelerine bakıp bakıp içini çekmediği müddetçe başımın üstünde, gönlümün içinde, kollarımın arasında yeri var.

Kadehini, Leylâ'nın yüzüne Mecnun gözleriyle bakarak yudumladı ve:

— Birazdan, Yakub'un muzipliği-ne bol bol dualar ederek evimize gideceğiz: Gâvur dağını aşip Müslüman olmağa...

Naci Sadullah Daniş

Nasrettin Hoca ile eşiği

Bir gün hoca kasabaya
Gidiyormuş... Oğlu yaya,
Kendi, eşiğine binmiş.
Biri der ki: ne hainmiş,
Şu koskoca herife bak!
Yaya yürüyor yavrucak!

○

Hoca: «bu söz pek doğru!» der.
Eşiğinden yere iner,
Hemen bindirir oğlunu,
Tutar kasaba yolunu..

○

Biri der ki: şu ihtiyar
Belki altmış yaşında var,
— Bugün hava sıcak pek de! —
Oğlu kurulmuş eşekte,
Babacığı kalmış yaya
Böyle şey de olur mu ya?..

○

Hoca yine: «pek doğru!» der.
Tekrar eşiğe biner,
Alır dizine oğlunu
Tutar kasaba yolunu..

○

Biri der ki yana yana:
Yazık zavallı hayvana,
İki kişiyi taşıyor,
Ne kahr içinde yaşıyor.

○

Hoca yine: «pek doğru!» der.
Tekrar eşiğinden iner,
Takar peşine oğlunu,
Tutar kasaba yolunu..

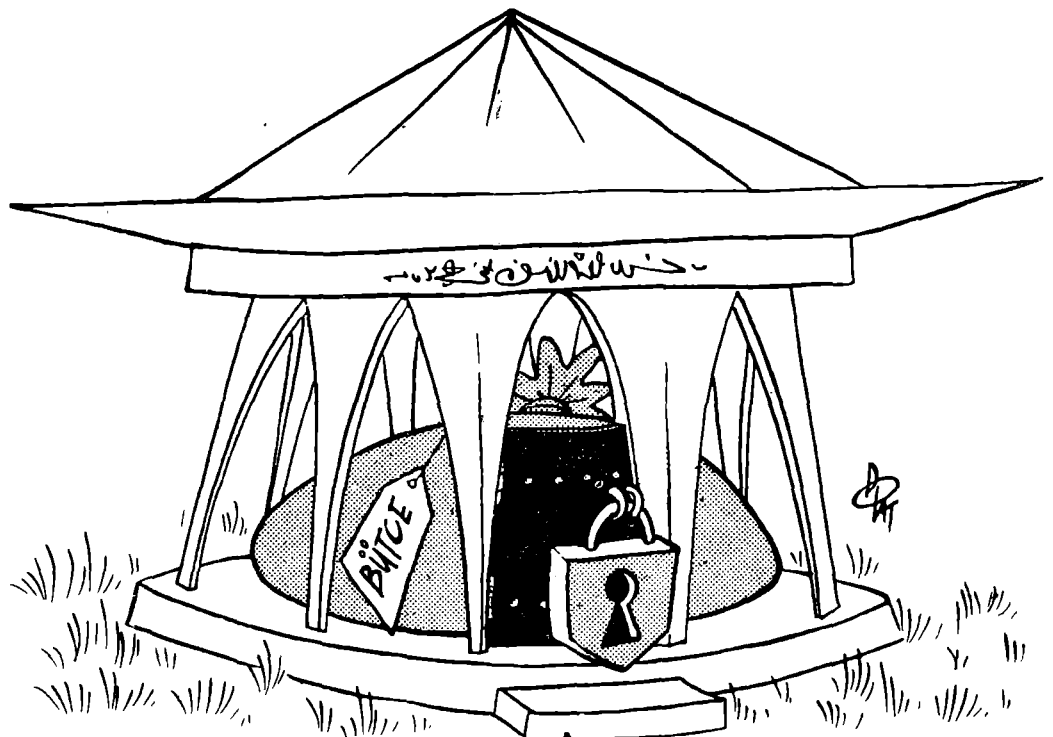
○

Biri der ki şunlara bak:
İkisi de bunun ahmak!
Eşekleri varken, yaya
Gidiyorlar kasabaya!..

○

Hoca inceden inceye,
Dalar derin düşünceye..
Der ki yavaşça oğluna:
Bakma sağına, soluna,
Yürü, doğru kasabaya!
İşte böyle kalır yaya
Her söze kulak verenler,
Düşünmeden hak verenler!

Orhan Seyfi ORHON

Nasrettin Hoca'nın türbesi!

- Biliyor musun Hoca, seçimleri kim kazandı?
— Biliyorum evlât.. Yine o kazandı, sen kaybettin!..

Benden Bana!

Saçların ağardıkça karardı gitti şansın,
Seni herkes perişan bir şair diye ansın!
Çok fırsatlar kaçırmış derbeder bir insansın,
Bilmedin şimdiye dek ne sıra, ne de sayı:
Başına çalıyorsun bayram sonu kınayı!

Hiçbir dalda durmadın sen ey akılsız moruk,
Sabırla bugüne dek olurdu helva koruk!
Sarmış politikada ortalığı dalkavuk,
Kalmadı piyasada geçer akça bir dayı,
Başına çalıyorsun bayram sonu kınayı!

Olamadın ne bir şef, ne başkan, ne de müdür,
Aleme şapur şupur, bize yarabbi şükür!
Zalim felek hükmünü her ne yapsan, yürütür,
Sen hâlâ sürünürsün adam olmuşken ayı:
Başına çalıyorsun bayram sonu kınayı!

İşte kıdemli gençsin.. Geldin artık bu yaşa,
Vursan da para etmez kafanı taştan taş,
Lâfı uzatma, yeter! Ne lüzum var tıraşa?
Dünyada kalmadı mı senden başka enayi:
Başına çalıyorsun bayram sonu kınayı!

Hamdi AKALIN

Hoca ile karısı

Nasreddin Hoca kırk yıllık evlidir. Eh, kırk yıl bir arada yaşayan karı kocanın birbirine söyleyecek ne hayat hikâyesi kalır ki?..

Bir akşam yemekten sonra karşı karşıya oturmuş susarlarken, kadıncağız sessizlikten bunılır anlaşılan. Kocasına sorar:

— Bizim şu karşılıklı komşu bakkal Ali efendi ne iş yapar?

Hoca ters ters güler:

— Bakkal dedin ya hanım!

Kadın pek bozulmaz:

— Affedersin hoca, der, adı nedir diye soracaktım...

Hoca, gülümsemesiz terslenir:

— Ali efendi dedin ya hanım...

Kadıncağız hafiften bozulur, ama kurtulmak için yine bir çare bulur:

— Kusura bakma hoca, der, nerde oturur diye soracaktım...

Hoca, büsbütün terslenir:

— Karşılıklı komşu dedin ya hanım!..

Artık çaresiz kalan kadıncağız, sesi sitem dolu, suçlu kırk yıllık kocasına yükleyip kurtulur:

— Aman efendili, seninle de oturup iki lâkırdı edilmez!

Not: Bu fıkra da politika hayatımızla; ekonomik durumumuzla, tarım işlerimizle ilgili değildir. Ne Nasreddin Hoca'yı şuna benzetiniz, ne karısını buna... Yoksa, benzeyenleri değil, benzemeyenleri saymak daha kolay olur!

Ziyafet çorbası

Hocayı, zengin bir komşusu ramazanda iftara davet eder. Eh, iftar sofrası bu, hoca başlar hayal etmeye: Etler, börekler, tatlılar...

Bakır sininin etrafına dizilir, uzayan son dakikalar sayılırken, karşılıklı minarede ezan başlayınca, ortadaki bütün

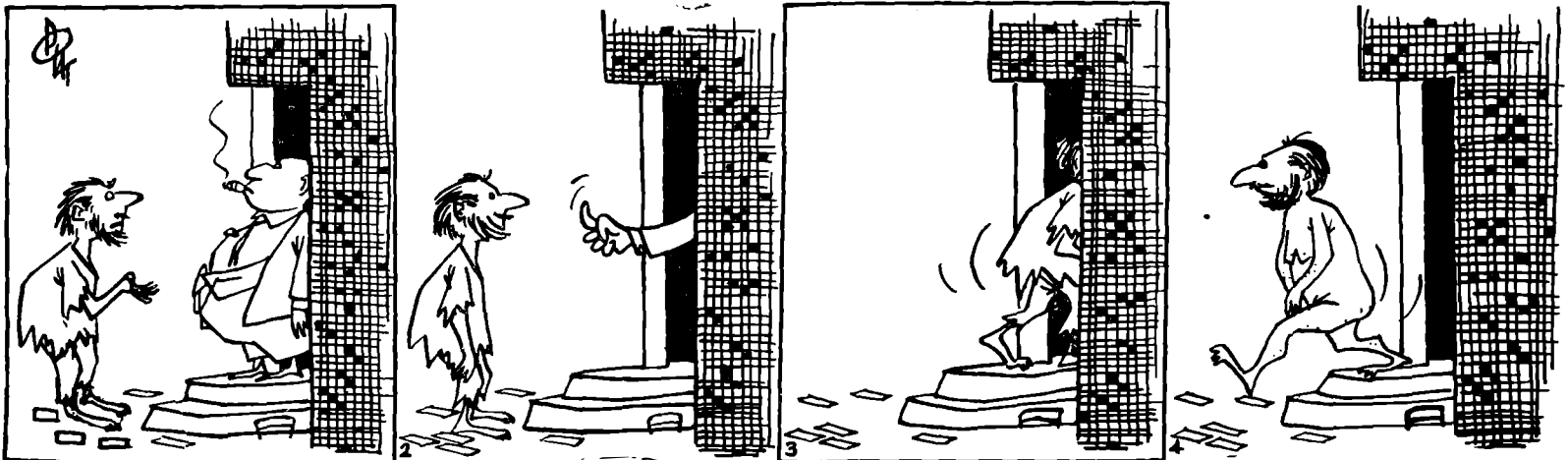
yük kâsenin kapağı kalkar ve hoca, kaşığı daldırır çorbaya...

Bre aman!.. nefis bir düğün çorbası beklerken hocada ağız burun birbirine karışır... Kaşığı öfkeyle bakır sını üstüne fırlatan hoca ev sahibine sorar:

— Bu ne çorbası?..
— Isırgan çorbası hocam..
— Ne var içinde?
— Isırgan otu.. Su..
— Başka?
— Bir tutam da un..
— Sen şu bir tutam unu çıkarabilir misin?

— Ne olacak?
— Ben bu çorbanın içine tüküreceğim!

Not: Bu fıkra siyasi değildir. Hatırmıza, birkaç kişi çıkardıktan sonra içine tükürülecek listeler, topluluklar gelmesin!

Yazısız

BÜYÜK çınarın dibindeki Bhasır iskemlelerden birine, bir ayağını altına alarak oturmuş, önüne koydukları sapsız fincandan, kahvesini yudum yudum içiyordu. Eşeğini de biraz ileride, derenin kenarındaki ince kavağa bağlamıştı.

Köylüler çepeçevre Hoca'nın etrafına toplanmışlardı. Kimi bir iskemleye ilişmiş, kimi, çayının üstüne oturmuştu. Nasreddin Hoca:

— Ben buraya gelmeden önce, Kadirler Köyüne de uğrayıp bir ayran içmek istedim ama, bizim hayvan, yokuşu çıkmıya razı olmadı, dedi. Onun için doğru buraya geldim. İyisiniz inşallah çocuklar?..

Köylülerden Kel Mâsa:

— Sağol Hocam, dedi. Senin eşek de emme antika eşekmiş haaa!.. Sen ona gumanda ideceğine, o sana gumanda idiyor. Eşek didiğin yokuş da çıkar, bayır da çıkar..

Hoca gülmüşedi:

— Bu sıcak havada, hiçbir eşek yokuş çıkmıya razı olmaz. Sen eşek olsaa, razı olur musun Musa?..

Köylüler, hoca'nın lâflarına gülüşüyorlardı. Bu sırada, kavağa bağlı hayvan, kulaklarını dikip anırmıya başladı. Hoca, Musa'ya döndü:

— Gücendiriyorsun hayvanı, dedi. Gît şuna, iki lâkırdı söyle de sussun.

Sonra lâfı değiştirmek için öte tarafa döndü:

— Eeee, demek sizin köye de kahve gelmiş?.. dedi. Bir iki ay kadar hasretini çekmiştim kâfirin.. Ama şimdi bulunuyor zaar.. Yavşak Zihni atıldı:

— Burada da yoğudu da, onbeş gün öncesi meydana çıktı Hocam..

— Biliyorum, biliyorum.. Beyrut'tan getirmişler hasbayı.. Geçende Vali beyden bir dâvetiye almıştım. «Beyrut'tan gelecek kahveyi karşılama töreninde mızikanın başında sen yürü!..» diye yazılı idi içinde.. Ama bizde gâile mi ararsın?.. Kısmet olup da karşılama törenine gidemedim..

— Canın sağ olsun Hoca.. dediler.. Hoca tekrar:

— Eeeee, söyleyin bakalun, dedi. Bu seferki seçimlerde kimlere oy verdiniz?..

Uzun Hüseyin söze karıştı:

— Biz tüm, Alican'ın partisine

HOCANIN ÖĞÜTLERİ

Adnan Veli

attık, dedi. Emme Edalet'in adayı kazandı.

Hoca:

— Yooo, öyle zannetmeyin, diye cevap verdi. Adaletin adayı kazandı diyorsunuz ama, bana kalırsa daha kazanmadı. Seçimin üstünden üç ay geçtikten sonra kazanımıya başlayacak. Ondan sonra da boyuna kazanacak.. Ticarete kaide budur..

Uzun Hüseyin:

— İyi ama Hocam, dedi, biz siyasetten konuşuyoruz, sen ticaretten konuşuyon..

Nasreddin Hoca gülmüşedi:

— İyi ya evlât, ikisi de aynı şeydir, dedi. «Ticaret» derken sonunda «et» vardır. «Siyaset» derken de sonunda «et» vardır. Onun için böyle işlere «Et» li işler denir. «Vaat», «Ahde Sadakat», «Ferahat» gibi işlere de «at» li işler denir. Seçimden öncesi «atlı işler» dir. Seçimden sonrası da «etli işler» dir. Hepiniz bilirsiniz. Seçimden önce köy köy dolaşmak için «cip» ler dolar.

Seçimden sonra da «cep» ler dolar. Bakın size bir nasihat vereyim. Vaktiyle Hoca Nasreddin, bizim köye uğramıştı da, büyük çınarın altında hepimize öğüt vermişti dersiniz:

Bunun şimdiki adı seçim,
Seçilenlerin derdi geçim,
Seçimden önce, canım cicim,
Seçimden sonra o biçim,
Eninde sonunda hâpı yutan,
Benim zavallı kıçım!

Köylüler, Hoca'nın öğütüne kahkahalarla gülüyorlardı. Onu dinliyenlerden Hacı Nazmi sordu:

— Hocam, Kıbrıs'taki Kâfir papaz, gene işi azıtmış. Bu işin sonu nireye varcek?..

Hoca sakalını sıvazladı:

— Eceli gelen köpek, camii duvarına işermiş derler ya.. Papa-

gayfe daha iç.. Şükür gayfemiz bol..

— Yooo, istemem, dedi Hoca.. Allah ziyade etsin... Kahveyi severim ama, sık sık içmem.. Eğer bir hayır duası almak istiyor-san, bana bir soğuk su getiriver..

Ramazan'dan önce Uzun Hüseyin, derenin gölgeli yerinde suya gömülü duran testiye seğırtti. Kıbrıs konusuyla, en çok Hacı Nazmi ilgileniyordu.

— Hocam, kusura bakma, dedi. Senin başını ağrıttım ama, bir daha da böyle senin gibi görmüş geçirmiş bir adamı nereden ele geçireceğiz de akıl danışacağız?..

Hoca:

— Estağfurullah, dedi. Bizim etimiz ne, budumuz ne?..

— Bir lâf daha sorayım mı sana, müsaade idersen?..

— Sor bakalım, sor..

— Şu Mısır padişahı Nâsır'ın Kıbrıslı papaza bir vapur dolu su uçak verdiği doğru mu?..

— Doğru...

— Top verdiği?

— O da doğru...

— Tank verdiği...

— Hepsini, hepsi doğru...

— Pekiliy, neye veriyor bunları yabanın gâvuruna?..

— İsrail'den korkusundan... Bir harp olunca yahudilerin eline geçmesin diye!

Köylüler gene kahkahayla gülmiye başladılar. Hıpa Uzun Hüseyin'in getirdiği bakır kupa ile, kana kana, iki bardak su içti. Sonra yerinden kalkıp:

— Eeeeh evlâtlar, dedi. Size doyum olmaz.. Eğer bir gün gene yolum bu taraflara düşerse, acı biberli bir tarhananızı yerim inşallah. Hadi şimdi Allahaismarladık. Hepiniz selâmetle kalın..

Köylüler Hoca'nın ellerini teker teker öptüler. O gene her zamanki gülümser haliyle, ince kavağa bağlı eşeğini çözdü. Besmelesini çekip hayvanın üzerine atladığı gibi tıkr tıkr yola koyuldu.

Adnan VELİ

Hocanın şakalarından:

— İçinde gitme de, nerede gidersen git!

AKHABA Yayınları

PORTRELER

Yusuf Ziya Ortaç

İsmet İnönü

Yusuf Ziya Ortaç

KERVAN

Orhan Seyfi Orhon

Bir
Rüzgâr
Esti

Yusuf Ziya Ortaç

GÖÇ

Yusuf Ziya Ortaç

Gün
Doğmadan

Yusuf Ziya Ortaç

Gönülden
Sesler

Orhan Seyfi Orhon

Dağıtan: Akbaba Turizm Bürosu

Galatasaray helâsi

İsa'nın doğuşundan bir milyon yıl kadar önce, Taş Devri sonlarına doğru, o zamanın imarci valilerinden Gagavunda Zubor tarafından yaptırılan bu helâ, bu güne kadar olduğu gibi muhafaza edilmiş dünyanın sayılı mimarî eserlerindendir. Turistlerin Galatasaray helâsına özel bir ilgi göstermelerinin diğer bir sebebi de helâmın duvarındaki aynanın Mısır seferi sonunda Sezar'ın sevgili Kleopatra'ya hediye ettiği ayna olmasıdır. Tarihi Hammer'e göre, bu ayna Kleopatra'ya Nakliyat Şirketi tarafından sağlam teslim edilmiş olmakla beraber, Kleopatra bir gün sabah tuvaletini yaparken kapıdan içeri çapkın Mark Antuvan'ın girmesiyle heyecanlanıp yere düşürmüştü, ayna yere düşüp de kırılınca hüngür hüngür ağlamağa başlayan Kleopatra'yı Antuvan teskin edinceye kadar yani akla kararı seçmiş. Zira Kleopatra'yı yatıştırmak deveye hendek atlatmaktan güçmüş o zamanlar. Şimdi olsa, pöh..

Galatasaray helâsi aynasının bir özelliği de bu aynaya bakan kadınların tıpkı Kleopatra'ya benzemeleridir. Ama helâ erkeklerle mahsus olduğundan hiçbir kadın Kleopatra'lığını görememiştir, yazık..

Galatasaray helâsi turistlere ilk açıldığında, helâmın duvarına dikilmiş duran arkası dönük adamları görenler, sırlı seslerini de duyunca helâmın helâ olduğunu anlamayıp ağlama duvarı sanmışlarsa da biraz sonra düştükleri turistik tarihsel hatâyı anlayıp yerin dibine geçmişlerdir.

Taş devrinden kalma masraba ile diğer kıymetli şeylerin çalınmaması ve turistlerce zarar verilmemesi için gece gündüz helâyı beklemekte olan helâ bekçisi Rüstem her ne kadar Taş Devri'nden kalma sanılıyorsa da bu yanlıştır. Rüstem yir-

minci yüzyıl vatandaşdır ve yirminci yüzyıllığı nüfustan da tasdiklidir.

Galatasaray helâsını gezmek, görmek, Rüstem'den her türlü izahatı almak parasızdır. Haftanın bütün günleri Belediye açık tutulan bu Taş Devri kahntısı sanat eserinin mimarı Taş Devri'nin ünlü mimarlarından Ubona Oho'dur.

Beyazıt Meydanı

Yeryüzündeki bütün meydanların en meydanlarından olan Beyazıt Meydanı, cariyelerinden birinin Sultan Beyazıt'a «sür atını meydana gel» şarkısını söylemesi üzerine atını sürece meydan bulamayan Beyazıt'ın âni emri ile otuz iki saat içinde imar müsaadesi falan alınmadan, kaçak olarak yapılmıştır. Beyazıt Meydanı'na turistlerin olağanüstü bir rağbet göstermeleri, med ve cezir olayının meydana hayret edilecek kadar sık meydana gelmesindendir. Med ve cezir olayına çok iyi uymuş olan Beyazıt Meydanı yılda birkaç defa alçalıp yükselerek herkesi hayretler içinde bırakır ve bu yüzden dünyanın sekizinci harikası sayılmağa hak kazanır. Sultan Beyazıt zamanında sadece bir defa yapılan bu meydan son yıllarda o kadar çok yapılmıştır ki, tutulan istatistiklerden anlaşıldığına göre, bu kadar fazla yapıldığı halde yine de yapılacak olan bir meydan daha yoktur. Yani nasıl anlatmalı, insanın dili dönmüyor, bu Beyazıt Meydanı hep yeniden yapıldığı halde yine bozulup yeniden yapılır.

Bütün İstanbul hemşerilerinin «artık tamam, Beyazıt Meydanı yapıldı» diye rahat nefes aldıkları sırada bir de bakılır ki Beyazıt Meydanı meğer yapılmamışmış. Haydi bakalım, meydan baştan yapılır. Yahu ne yaptınız, siz meydanı yapmamış mıydınız? diye sorulsa da, yapmıştık ama geçen yıl yapmış-

Reki

— Güneş altında yandık yahu, denize girse de biz de biraz serinlesek!

tık, bu yıl daha hiç yapmadık ki diye cevap verilirse ne denebilir?

Pierre Loti'nin kahvesi

Eyüp Sultan'ın sırtındaki Pierre Loti'nin kahvesi Pierre Loti adında yaşlı bir Fransızın işlettiği turistik belgeli bir kahvedir. Azıyade adında bir kıza vurulup aşkına karşılık göremeyen bu Fransız, hayata küserek «bana artık mezarlıklar yarasır» deyip buraya çekilmiş ve kahveyi açmıştır. Kahvelerini höpürdeterek bu sırtlardan aşağı bakan turistler, manzaranın güzelliği karşısında kendilerini kaybetmemelidirler. Çünkü bayır çok dik ve her türlü kazaya elverişlidir, ama mezarı boldur.

Her Perşembe akşamı Eyüp Sultan Vokal Grubu tarafından kahvehaneye verilen konser keyifle dinlenir. Eyüplü dansöz Rifkiye'nin mezarlığa karşı yaptığı «ölüm dansı» kahveye ayrı bir tad kattığından dans sırasında bütün sade kahveler şekerli olur ve turistleri son derece şaşırtır. Pierre Loti'nin işlettiği kahvede kahveden başka gazoz bile bulunur. Kahvede yapılan heyecanlı tavlâ müsabakaları turistik gezintilere ayrı bir renk ve canlılık katar ve turistler için çok çekici eğlencelerdendir. Tavlâ müsabakaları sonunda kazananlara lokumları törenle ve alkışlarla dağıtılır. Turistik gün böylece neşe ve coşkunluk içinde sona erer ve akşam olur.

Gülhane Parkı hayvanat bahçesi

İstanbul'un ve Orta Doğu'nun en büyük hayvanat bahçesi sayılan Gülhane Parkı'ndaki hayvanat bahçesi özellikle görülmesi gereken turistik yerlerdendir. Dünyanın hiçbir hayvanat bahçesindeki hayvanlar buradaki hayvanlar kadar ağırbaşlı, ciddi ve düşünceli değildirler. Bahçede halsiz, düşüne düşüne filozof haline girmiş bir arslan, melankolik iki maymun, aşıktan oturduğu yere çöküp kalkamayan bir ayı ile boynuzları kurumağa yüz tutmuş bir de geyik bulunur. Bunlara yiyecek ancak karne ile verildiğinden ve kemerleri sıkımları tavsiye edildiğinden, başka bir hayvanat bahçesine nakledilmeleri için verdikleri dilekçeye bugüne kadar cevap çıkmamıştır.

Bu gidişle çıkacağı da yok, hayvanlar orada karşılarna geçip bakan insanlara dargın, aşıktan kuruyup gidecekler.

Kurbağalıdere sandal sefaları

Bu sefalar, İstanbul'un en turistik deresi Kurbağalıdere'de «emrimize âmâde» işte üç çifte kayıklarla ve sevgililerle sürülür. Özellikle ay ışığında nihavent makamında çekilen küreklerle ve «mehtaabi sürükledik sularda» şarkılarıyla yapılan bu gezintilerin tadına doyum olmaz yaz geceleri.

Mehtab sularda sürüklenirken sevinçten neye uğradığını şaşırان turistler, çığlıklar içinde küreklerle daha fazla asılır ve birbirleriyle yarışmaktan kendilerini alamazlar. Yarışın sonunda kayıklardan çıkıp Kurbağalıdere çayırında kurbağa seslerini dinleyerek kendinden geçen ve yorgunluklarını çıkaran turistler, bu sefali gezintinin hatırasıyla yaşamak üzere sabaha karşı otellerine dönerler.

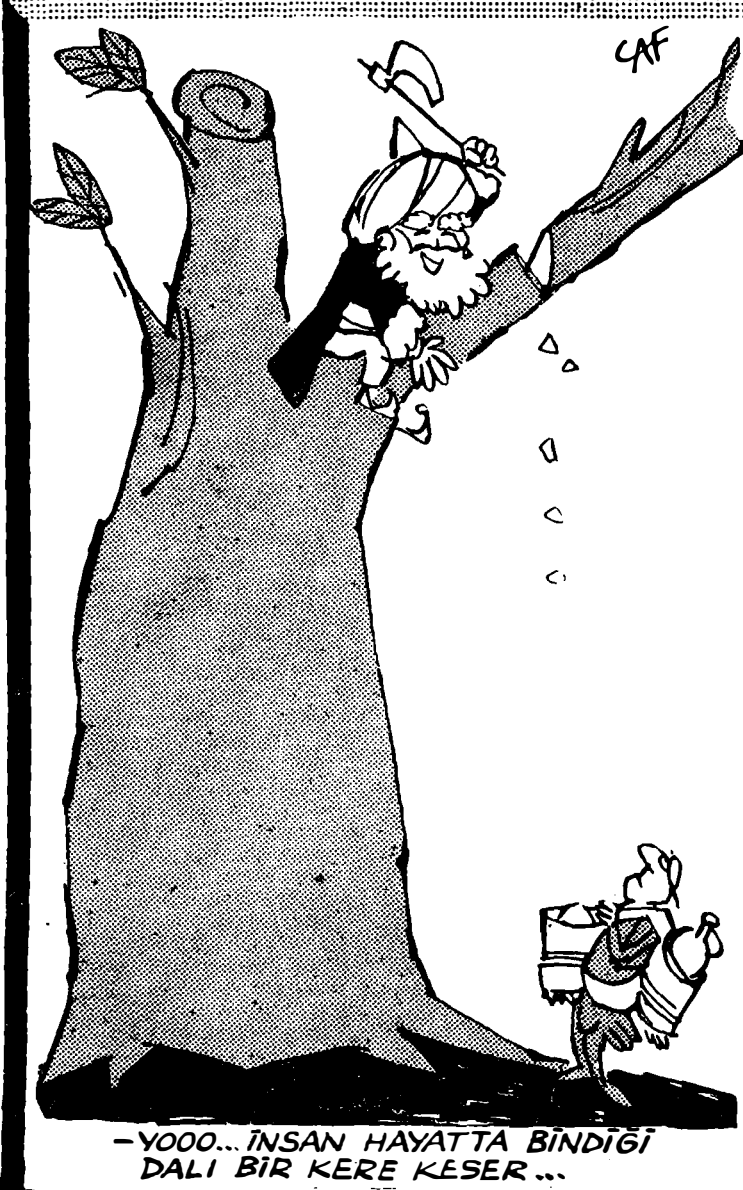
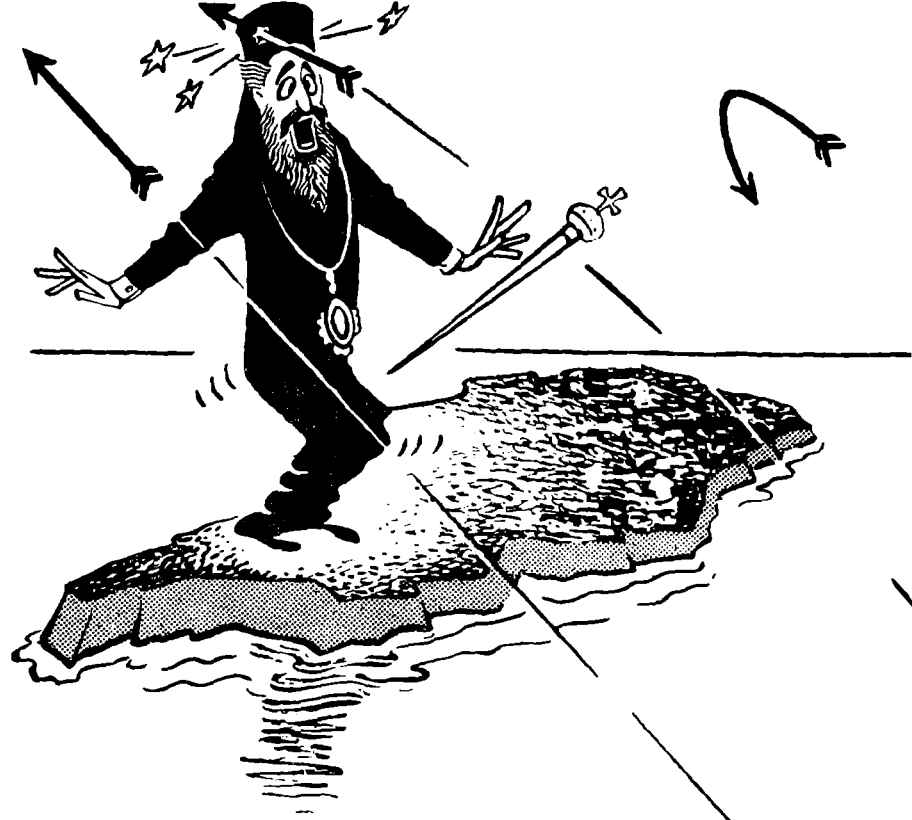
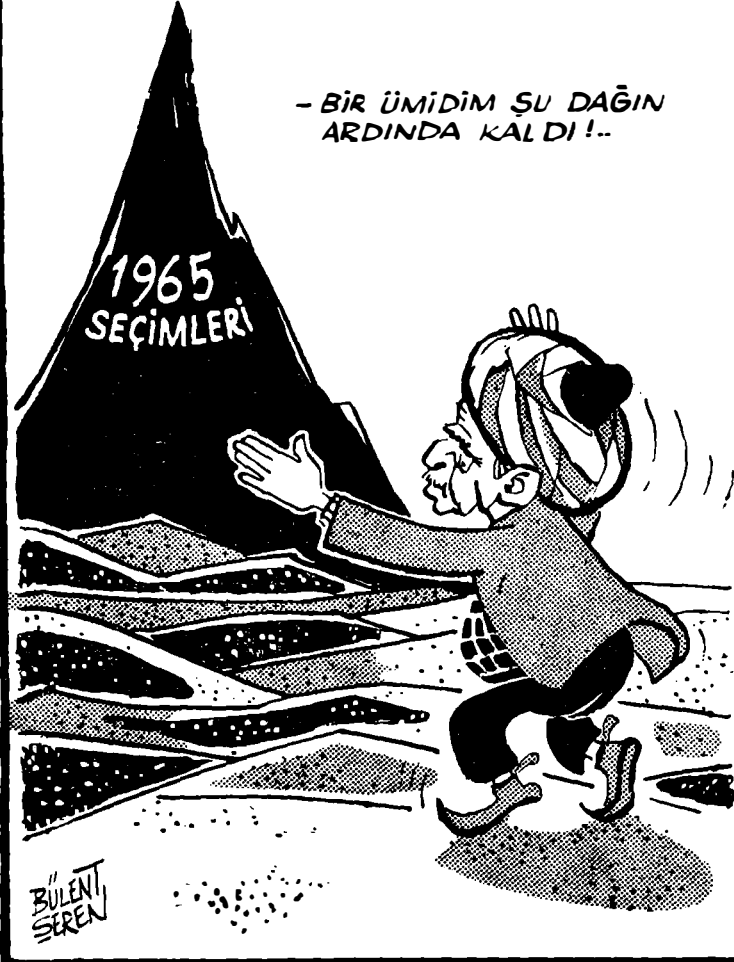
Receb'in yeri

Kumar oynamaya meraklı turistlerin bu ihtiyacını karşılamak için Topanede açılan «Receb'in yeri» kumarhanesine yalnız yabancı uyruklu kimseler girebilir. Kapıdan içeri girerken her turistın pasaportunu göstermesi, ayrıca turistten başka bir şey olmadığını iki tanıkla ispat etmesi, mahalle muhtarından tasdikli ikametgâh senedini de göstermesi gereklidir. Bu muameleleri tamamladıktan sonra içeri alınan turist artık kumar oynamaya elverişli duruma girmiş sayılır. «Receb'in yeri»nde barbut, altmışaltı, cımdalı, papaz kaçı, pırpırık oynanır, kılıç kesilir. Kumar oynanırken hile yapmağa kalkan turistlerin pasaportlarına «utanmaz herif» damgası vurulup derhal kapı dışarı edilirler. «Utanmaz herif» damgasını yiyen turistler bir daha «Receb'in yeri»ne imkânı yok ayak basamazlar. Üstelik kumar oynamak zevkinden mahrum kaldıkları gibi mahzun da olurlar. Bu sebeple kumar tutkusu kuvvetli olan turistlerin «Receb'in yeri»nde hile yapmadan, dürüst bir şekilde kâğıt oynamaları ve zar atmaları gerekir. Yoksa kendileri bilir.

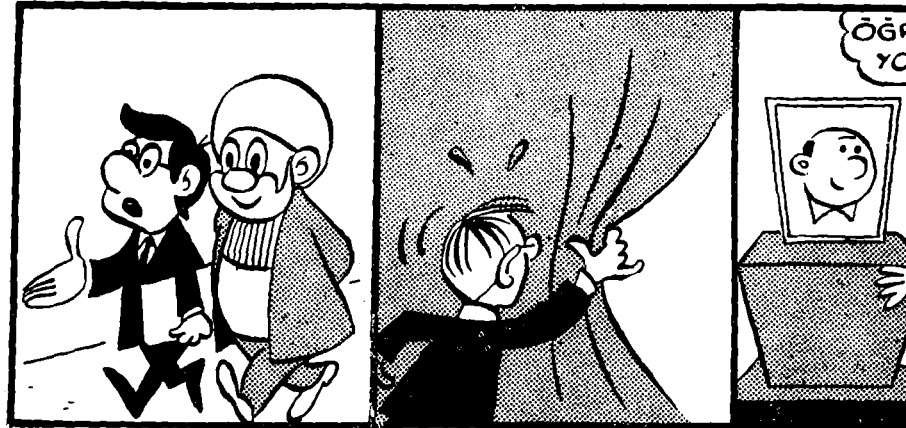
— Halis süüüü!..

GÜNÜN Olayları H

- C H P BÖYLE ATAR...
A P BÖYLE ATAR..
HOCA DA BÖYLE ATAR!

...miris

- Şimdiki yetkililer, eskilere göre çok daha açık, çok daha doğru konuşuyorlar Hocam...

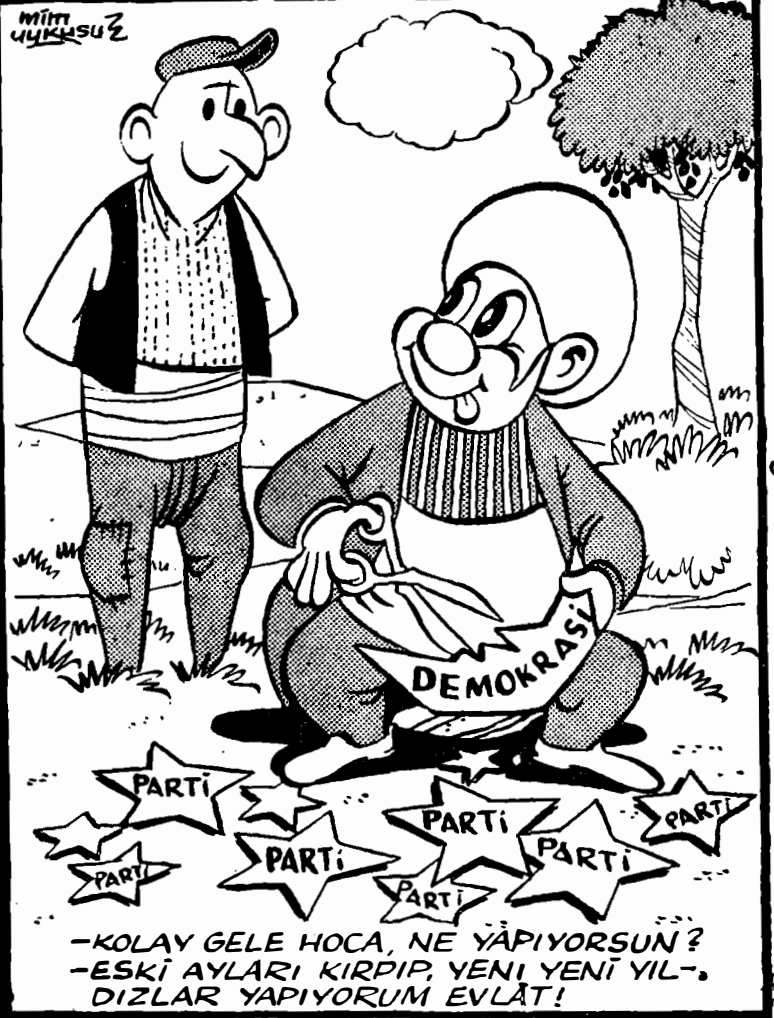
... Örneğin, geçenlerde orta öğretim konusunda Millî Eğitim Bakanı bazı açıklamalar yaptı.

... Ortaya koyduğu 1950 de liselerden varken, düşmüş...

HOCANIN alayları

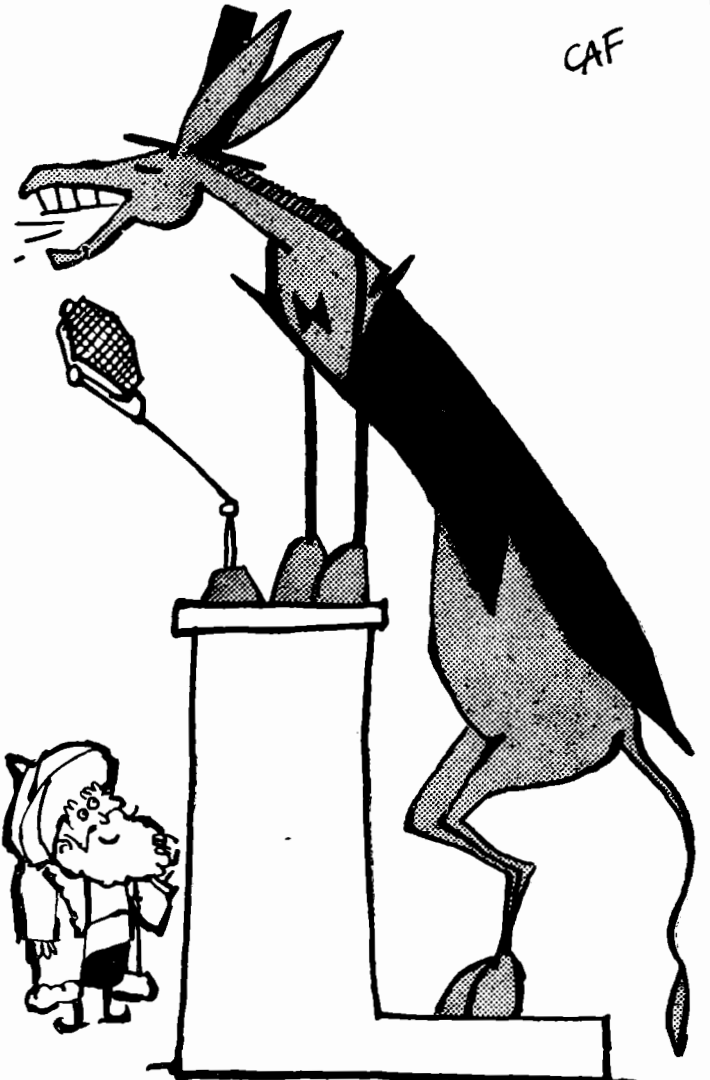

mim
uykusuz

-KOLAY GELE HOCA, NE YAPIYORSUN?
-ESKİ AYLARI KIRIP, YENİ YENİ YIL-
DIZLAR YAPIYORUM EVLÂT!

CAF

-TEVEKKELİ DEĞİL, BEN VAAZ EDERKEN
KULAKLARINI DİKİP DİNLERDİ...

ENİMİZ
ESMİYLE
ARE
YORUZ!

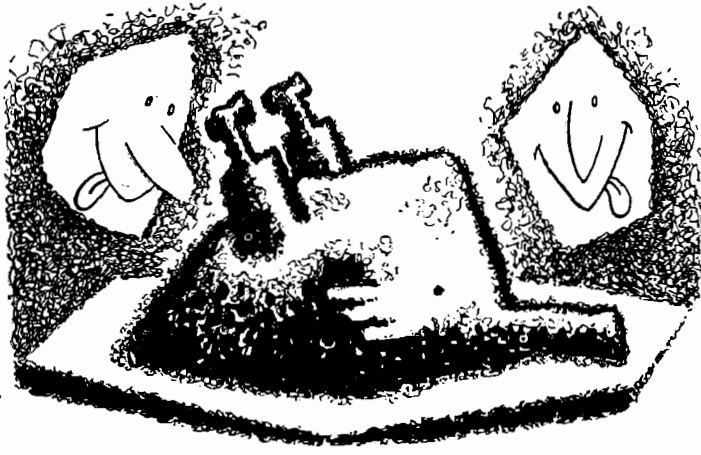

mim
uykusuz

Çek şu:
0 öğret-
m 1800 e

... Korkunç bir durum bu... Şim-
di düşünüyorum: Bu öğret-
mensiz gidişle ileride ne ola-
cağız?

Hoca — Ne olacağımız malûm:
Okumadan âlim, yazmadan ka-
tip!..

FRITZ Blitz aslında fena adam değildi, ama arada bir şeytana uyar ve bir zavallı bulup kandırabilirse bundan müthiş gurur duyardı. Bu yüzden başının sık sık derde girdiği de oluyordu ama o buna pek aldırmaz etmiyordu. Meselâ bir defasında üç günlük bir hapis cezasına çarptırılmıştı. Ona kalsa bu cezayı yemezdi ya, Allah tarafından sezgi ve duygu yoksunu yaratılmış avukatı Dr. Beck'in yaptığı aptalca müdafaa doğurmuştu bu sonucu. Bir de üstelik utanmadan bir moral konuşması yapıp ona:

— Azizim Blitz, demişti; bir daha bir kimseyi kafese komak isterseniz iyice aptal birini seçin, zira biraz akıllı olan kimseler için siz yeter derecede akıllı değilsiniz!

Fritz bu üç günü «derde» zahiri bir sükûnetle geçirdiyse de avukatının bu imalı lâflarına bozuldukça bozuldu; kendi kendine:

— Bu uydurmasyon adaletçi, Allah bilir kendini ne keskin zekâlı biri sanıp duruyordur!.. diye söyleniyor çıkacağı günü bekliyordu.

Kestaneli KAZ

Hasılı Fritz, üç gününü tamamladıktan sonra her sabah adliye koridorlarını arşınlayağa başladı. Nihayet beklediği fırsat çıktı. Bir sabah kuytu bir köşede gazetesinin arkasına gizlenmiş, Dr. Beck'in arkadaşlarına bir gün evvelki çok heyecanlı briç patisini anlatışını dinliyordu; Dr. Beck bir ara hikâyesini kesip:

— Çocuklar saat kaç? diye sordu. Ben kol saatimi bu sabah konsolun üzerinde unutmuşum da...

Konuşmaların bundan ötesi Fritz'i kat'iyen ilgilendirmiyordu. Derhal pazara gidip ciğeri ile birlikte güzel yağlı bir kaz satın aldı; kaz ciğeri en sevdiği «or dövr»lerden biriydi Fritz'in...

Dr. Beck'in kapısını çalıp, şık hizmetçi kıza, Dr. Beck'in sayın eşini görmek istediğini söylediği zaman saat tam oniki idi:

— Dr. Beck bu kazı gönderdi,

dedi, bir müşterisi hediye etmiş kendisine... Ayrıca, bu sabah telaşla konsolun üstünde unuttuğu kol saatini de göndermenizi rica etti...

— Ah, tabii her zamanki dalgınlığı... diye genç kadın gülümsedi ve hayranlıkla semiz ve şahane manzaralı kazı gözden geçirdi.

— Dr. Beck ayrıca tembih etti... diye Fritz devam etti, mümkünse yarın öğlene kazın hazır olmasını, zira yemeğe bir misafirin geleceğini ve bu misafirin bilhassa kestane ile doldurulmuş kaz kızartması ve kaz ciğeri

rini çok sevdiğini size bildirmemi istedi...

— Aha... dedi Frau Beck, muhakkak direktör Blum'dur. İşte saat burada, şu iki mark da buraya kadar zahmetiniz için...

Fritz teşekkür edip çekti gitti. Sayın avukat saat ikide eve geldiği zaman bu kaz ve saat hikâyesini öğrendi tabii. Akıllı karısını bir dolandırıcının bu kadar kolay kandırması onu öfkeden deliye çevirmişti. Ya 400 mark değerindeki altın Omega saati... Karısı teselli etti:

— Canım üzülme, şu kaza bir bak hele! Onu bir güzel kızartıp kestane ile dolduracağım...

Dr. Beck, tabii hırsızlığı derhal polise bildirdi ve ertesi gün adliyede etrafını çeviren arkadaşlarına olanı biteni anlattı. Hepsisi de nazik bir ifade ile, fakat gülmelerini zor tutarak, ne kadar üzüldüklerini bildirdiler ve:

— Çok enteresan bir vak'a ama aynı zamanda Dr. Beck; dediler; nihayet senin kendi paranla sana vekâlet ücreti ödeyebilecek bir müşteri çıktı karşına...

Bu ara zavallı Frau Beck, kanter içinde, bu pahalı kazı süslemeye çalışıyordu. Evin içinde iştah kamçılıyıcı bir koku dalgalanıyor ve kadıncağız altın gibi kızarmış kazın üzerinde yağlı gezdiriyordu ki hizmetçi kız neş'e ile sırtarak mutfağa girdi:

— Frau Beck, dedi; hırsız yakalanmış nihayet! Dr. Beck bir adam göndermiş kazı istiyor...

— Allah Allah, kazı ne yapacakmış kocam, delil mi?

— Hayır, fakat polise göre bu kaz mutlaka zehirli imiş. Bu bir eski müşterinin intikam tuzağı olabilir diye düşünüyorlarmış poliste...

Bu lâfları duyunca Frau Beck, ancak parmaklarının ucu ile dokunarak kazı derhal paket etti ve kapının önüne kadar taşıdı ve bekleyen adama:

— Hey büyük Allahım neler oluyor, diye söylendi, alın şu cenabet hayvanı elimden; böyle alçaklık görmedim. Hırsız saatli geri vermiş mi bari?

— Evet sayın bayan vermiş! Dr. Beck, çok memnun ayrıca selâm söyledi ve öğle yemeği için sadece sütlü papara hazırlamanızı rica etti...

— Olur olur... Hele siz şu lânet kazı götürün de...

Ve bahış olarak verilen bir markı cebine atan yabancı kazı alıp gitti.

Bir saat sonra eve gelip karısının bu yeni ahmaklığını öğrenen Dr. Beck küfredmeye başladı:

— Güzelim, saat gitti, kaz kızartması gitti, üstelik öğle yemeği diye önüme ömrüm boyunca nefret ettiğim sütlü paparayı koyuyorsun!..

— İyi ama sen ısmarladın.. diye karısı ağlamaya başladı...

— Ben mi ısmarlamışım! Hâlâ ayılmamışsın sen be kadın...

Ve çaresizlikten tükenmiş bir halde hemen oracıkta koltuğa çöktü.

Beri yanda Fritz son derece memnun ve mütebessim misafirlerine:

— Sayın Dr. Beck'in hassas altın saati tam öğle yemeği vaktinin geldiğini gösteriyor dostlarım, dedi; Doğrusu Frau Beck çok güzel yemek pişiriyor. Kaz ciğeri bundan mükemmel hazırlanamazdı... Sofraya beyler!..

Üç gün sonra sayın avukata altın saati geri gönderildi. Bu bir hırsızlık değil sadece ufak bir şaka idi ve kabiliyetlerinden şüphe eden birine bunun aksini ispat etmek isteyen biri tarafından yapılmıştı.. O kadar!..

Emeric Robozdan çeviren
Semiramis Aydınık

Arzuladıkları şeyler!

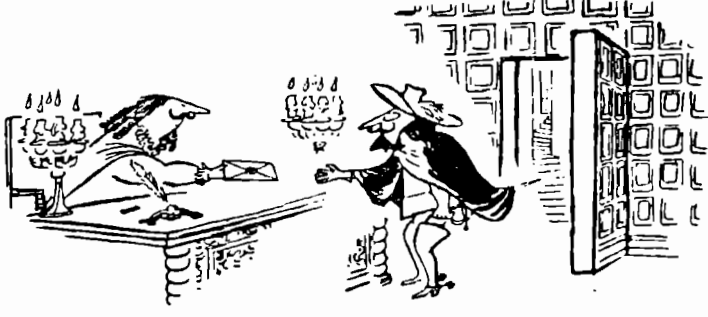
Doris Day'a göre bir Amerikan yıldızının en çok arzuladığı şeyler şunlardır: Amerikan bir hayran, kur yapan bir İtalyan, İngiliz bir koca, Fransız bir erkek arkadaş!..

Amerikan yardımı!

Sempé 'den Yazısız Hikâye: AŞK MEKTUBU

1

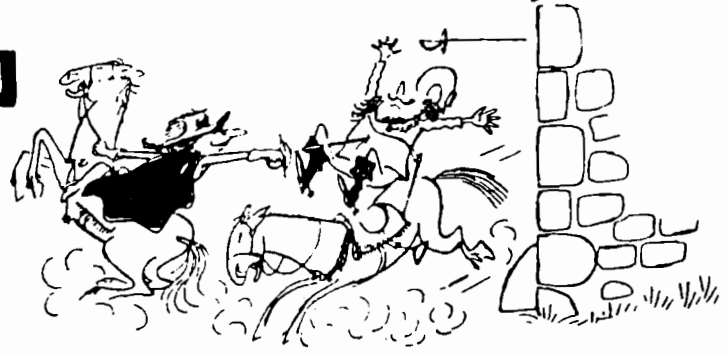
2

3

4

5

6

7

8

9

10

Bankacının tavsiyesi...

**TASARRUFLARINIZLA
SATIN ALACAĞINIZ
EREĞLİ HİSSE SENETLERİ**

bugün

SİZE (BRÜT)

%6 TEMETTÜ VERİYOR

yarın

**BU HİSSE SENETLERİNİN
DEĞERİ
TESİSLERİN
ARTACAK KIYMETİ İLE
BİRLİKTE YÜKSELECEKTİR**

Siz de batılı milletlerin yaptıkları gibi, hisse senedi olarak toplu yatırım faaliyetine katılıңыз. Türk-Amerikan sermayesi ile kurulmuş olan, memleketimizin en büyük özel teşebbüsü

EREĞLİ

DEMİR VE ÇELİK FABRİKALARI T. A. Ş.

(Sermayesi: 600 milyon - Tesisleri: 2,5 milyar)

Hisse Senetlerinden satın almakla çok sağlam ve kârlı bir yatırım yapmış olursunuz.

Ereğli Hisse Senetleri, Şirket Merkezinde, Bankalarda ve İstanbul Menkul Kıymetler ve Kambiyo Borsasında satılmaktadır. Tamamlayıcı bilgi almak için aşağıdaki kuponu kesip göndermeniz kâfidir

**EREĞLİ DEMİR VE ÇELİK
FABRİKALARI T. A. Ş.**

İzmir Caddesi No. 18, Ankara

Ben de Ereğli Demir ve Çelik Fabrikaları T. A. Ş.'nin hissedarları arasına katılmayı düşünmekteyim. Bu hususta kat'i bir karar almadan önce daha mufassal malûmat ihtiyacını duymaktayım. Bu malûmatı aşağıdaki adresime göndermenizi rica ederim.

İsim ve Soyadı:

Meslek:

Adres :

Yasak!

Biletçi kompartımanda keyifli, keyifli sigara içen yolcuya seslendi:

— Bay, karşınızdaki levhayı okumadınız mı? «Kompartımanda sigara içmek yasaktır!»

Yolcu işaret edilen levhaya müstehzi bir tavırla baktıktan sonra, biletçiye döndü:

— Memur bey, bakın! Şurada bir levha daha var, dedi, üzerinde «Daima Skandal korseleri giyin! yazıyor. Siz de orada yazılı şeyi yapıyor musunuz?...

Şiir

Bir heveskâr, çok berbat bir kaside yazmış ve meşhur şair Şirazi'ye götürmüştü. Şiirini okuduktan sonra, onu kale kapısına asacağını, böylelikle herkesin de bu şaheseri okuyabileceğini söyledi. O zaman Şirazi dayanamadı:

— Ama dostum, kendini de şiirin yanına asmalıydın ki ahalî bunun senin eserin olduğunu anlarsın.

Gençlik

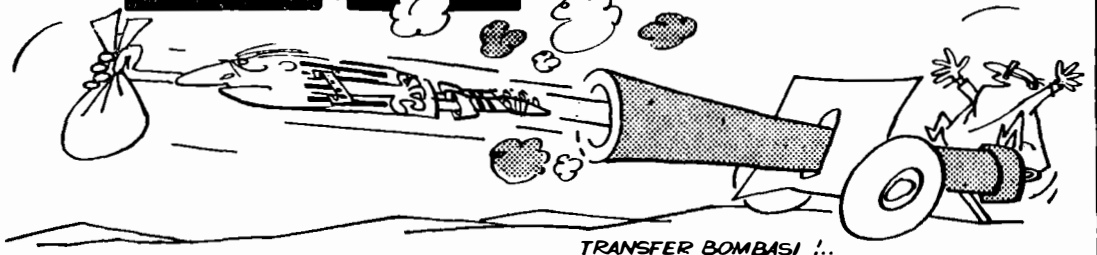
Mühim bir iş için müracaat eden delikanlıya şu cevap verildi:

— Bu işi size veremeyiz; zira çok gençsiniz!

Delikanlı cevap verdi:

— Ama bu öyle bir kusur ki her gün geçtikçe biraz daha düzeltebilirim...

Transfer

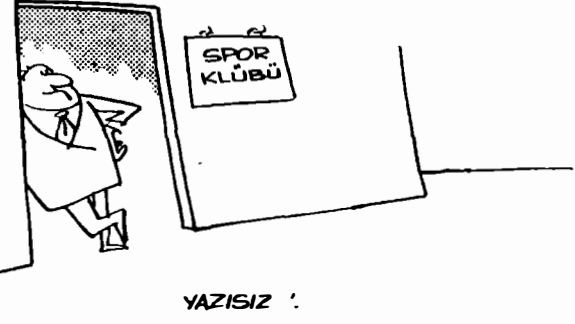
TRANSFER BOMBASI !!

ON BİR AYIN

BİR SULTANI

YAZISIZ

YÜZ BİNLİK İMZALAR !!

«Fareler bir köylünün 25 bin lirasını yedi...» — Gazeteler —

Kıskanç koca!

Çok kıskançtı, o gün hiç beklenmedik bir saatte eve gitti. Kendisini karısının heyecanlı ve telaşlı halinden şüphelendi, hemen traş usturasını alıp bilemeğe başladı.

Bunu gören karısı, yanına sokuldu, kolunu tuttu:

— Ne yapıyorsun kocacığım?

Adam, yatak odasını göstererek:

— Hiç karıcığım, dedi yatağın altınd bir çift erkek ayakkabısı görüyorum, şayet bunların içinde bir adam yoksa bu biletiğim ustura ile traş olacağım!

Röportaj

Gazeteci sinema yıldızı ile röportaj yapıyordu:

— İsiz bir adada yalnız kalırsanız yanınıza okumak üzere ne alırdınız?

Yıldız cevap verdi:

— Göğsünde dövmeleli olan bir genç denizci...

— Fareler yiyeceğine sen ye güzelim!

EV KİRASİ

OYNIYANLAR

İclâl : Yirmibeş yaşında, güzel bir dul. Hiç kimsesi yok.
Rağıp bey : Otuz yaşında bekâr bir genç, İclâl'in kiracısı.
Sahne : Rağıp beyin bölümünde bir oda. Vakit: akşam.

BİRİNCİ MECLİS

Rağıp

Yazlığıyla kışlığı bir olamaz bu köşkün,
Zati bütün evlerin şimdi kirası düşkün!
Gerçi beşyüz liraya tuttun ama, nisanda!
Biraz merhamet, insaf olmalıdır insanda,
Aynı para verilmez kara kışta şüphesiz;
Söylemeye hacet yok, bunu bilirsiniz siz!..

İclâl

Ne yapalım efendim, çok pahalı dersenez,
Başka ucuz evler var, çıkınız isterseniz!
Ben, doğrusu hiçbir şey indiremem kiradan,
Köşke müşteri hazır: hem yediyüz liradan!

Rağıp

Çıkmak mı.. Emin olun bu cidden güç bir mesele,
Böyle tatsız işleri hiç almayınız ele!
Benim gibi bir adam bulunmaz kolay kolay...
Aynı çatı altında yaşadık tam yedi ay,
Bir gün birbirimize bir acı söz demeden,
Kırayı veriyordum daha siz istemeden!

İclâl

Rağıp bey, ayıp değil, yetmiyorsa maaşın,
Bir an evvel toplanıp başka bir yere taşın!

Rağıp

Acayip... Niçin?.. Neden?..

İclâl

Neden mi?.. Gayet açık:
Kırayı indiremem, ister otur, ister çık!
Sonra bir şey daha var, en mühimmi bu asıl:
Eve her gün bir kadın alınmıyacak...

Rağıp

Nasıl?..

Kadın mı?.. Nasıl kadın?..

İclâl

Beni söyletme canım,
Vallahi fena halde kalkıyor helecanım!

Rağıp

Peki bundan size ne?..

İclâl

Bana ne mi?.. Acayip!..

Rağıp

Elbet, benim keyfime karışmanız pek ayıp!

İclâl

Öyleyse hemen şimdi, şimdi evimden gidin!

Rağıp

Gidemem!..

İclâl

Gidersiniz!..

Rağıp

Gidemem, dâva edin!

[İclâl öfke ile yerinden kalkıp odadan çıkar..]

İKİNCİ MECLİS

Sahne: Rağıp'ın yatak odası. Vakit, gece yarısı. Rağıp yalnız, karoylada, uyumak üzere.. Birden tavan şiddetle tekmelenir.

Rağıp

İclâl hanım yetişir.. Gürültüyü kesiniz,
İki saatten beri hiç bitmiyor sesiniz!

[Birkaç dakika geçer.. Yine müthiş bir gürültü olur]

Rağıp

İclâl hanım... Tepinme.. Duvarlar yıkılacak!

İclâl

[Tavandan ses gelir]

Yıkılırsa yıkılısın... Evimden çıkılacak!..

Rağıp

İclâl hanım.. Tavandan topraklar dökülüyor!..

[Gürültü ve sallantı devam eder..]

Rağıp

[Karyoladan fırlar]

Yapma.. Yapma.. Vallahi tahtalar sökülüyor!

ÜÇÜNCÜ MECLİS

Sahne: Rağıp ile İclâl'in dairelerini ayıran ortadaki büyük kapının önü. Rağıp, elile «tık tık» vurur. İçeriden İclâl'in sesi gelir.

İclâl

Kim o?..

Rağıp

Benim... Açınız, görüşeceğim biraz!

İclâl

Sabahleyin geliniz, gece yarısı olmaz!

Rağıp

Öyleyse gürültüden, patırdıdan vazgeçin!

İclâl

Efendim, kendinize başka yerde ev seçin!

Rağıp

Peki, beşyüz liradan kabul ettim kirayı!

İclâl

Lâkırdıyla iş olmaz, verin beşyüz lirayı!

Rağıp

Para hazır..

İclâl

Hazırda giriniz.. Kapı açık!

[Rağıp, ortadaki kapıyı açıp içeriye girer..]

DÖRDÜNCÜ MECLİS

Sahne: Süslü, sıcak bir yatak odası, İclâl arkasında ince bir kombinezon, kolları, ayakları çıplak.

Rağıp

Oooh.. Odanız ne sıcak!..

İclâl

Oturun bir parçacık!

Rağıp

İclâl hanım, vallahi pek yaramaz şeysiniz!

İclâl

Ya siz efendim?.. Sanki siz pek uslu beysiniz!

Rağıp

Böyle küçük işlerde niçin anlaşılmamalı?

İclâl

Ayol, benim gözümde değildir dünya malı!

Öyle para, pul için kavga etmek istemem,

Hattâ hiç vermeseniz yine bir şeycik demem,

Gerçi bugün pek kızdım, ama, kabahat sizde!

[Rağıp, koltuktan kalkıp, karyolanın kenarında oturan İclâl'in yanına gider..]

Rağıp

Pek doğru, hakkınız var: Yalnızız ikimiz de,

Geçinip gitmeliyiz tıpkı iki eş gibi!

[Rağıp, gittikçe İclâl'e sokulur. Genç kadın heyecandan titrer..]

Rağıp

Üşüdünüz mü?..

İclâl

Evet..

Rağıp

Yatınız isterseniz!

Yalnız bana imzalı bir senetçik veresiniz!

Peşinen aldım diye bir senelik kirayı,

Bakınız hazırladım tam altı bin lirayı!

[Rağıp, pijamasının cebinden bir demet banknot çıkarıp masanın üstüne bırakır ve yavaş yavaş İclâl'in saçlarını okşamaya başlar..]

İclâl

Hayır efendim, hayır... Ben bunları alamam,

Şimdi harcedip sonra beş parasız kalamam!

Toptan iş yok, hesabın kaçırırım ucunu,

Her gece muntazaman vermelisin borcunu!

ÇİMDİK

G ENÇ kadın, saçlarını yap-tırmak için kuaförde sıra-sını bekliyordu. Sehpanın üzerinde duran gazetelerden bi-rini aldı. Küçük ilânlar sahife-sine bir göz attı. Daha ilk bakış-ta şu tuhaf ilân dikkatini çekti:

«Kırk yaşındayım, bekârum, herhangi bir iş arıyorum, çok yorucu, çok zahmetli hattâ çok tehlikeli bir iş de olabilir. Adresim:

Jean Pelissier — Avenue Langlois 14 Paris»

Lisette Maissen, derin bir gö-ğüs geçirdi ve:
— Zavallı adam... Ona yazaca-ğım...

Diye mırıldandı.

Ertesi gün Jean Pelissier şöyle bir mektup aldı:

«Sayın bay,

«Gazetede ki ilânınızı okudum. Gerçekten hayatınızdan bıktı-nırsa size tehlikeli bir iş teklif etmek istiyorum. Yapabileceği-niz bu işi kabul edeceğinizi eminim. Yarın saat dörtte sizi bekliyeceğim, en samimi dilek-lerimle..

Lisette Maissen
Rue Baise — Paris»

Jean Pelissier tam zamanında gelmişti. Onu evine davet eden Lisette, her tarafı dipdiri, harik-ülâde güzel, şahane bir kadındı.

Lisette, önünde, ayakta duran ve her halinden terbiyeli ve duy-gulu bir insan olduğunu belli eden adamı, zeki bakışlarıyla şöyle bir süzdükten sonra yer gösterdi. Sonra karşısındaki di-vana oturarak bacak bacak üze-rine attı. Bu hareketi, karşısın-

TEHLİKELİ İŞ

ÇEVİREN: Selâmi Yurdatop

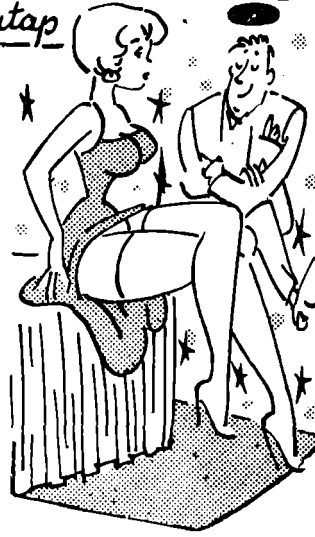
daki erkeği tahrik etmek mak-sadiyle yaptığı belli idi.

Tatlı bir sesle doğrudan doğ-ruya mevzua geçti:

— Anladığıma göre, hayatınız-dan memnun değilsiniz, yaşa-maktan bıkmışsınız.. Bu iç sı-kıntınız muhakkak ki birçok is-teklerinizin yerine gelmemesin-den doğmuştur. Çok tehlikeli ve sizi ölümle karşı karşıya getire-cek bir işe talip olmanız da bu yüzdendir.. Herkesin kendine göre bir derdi vardır bu dün-yada...

Ve ellerini kısa eteğinin örte-mediği diz kapağının üzerine koyarak sözlerine devam etti:

— ...Şimdi size hem derdimi dökeyim, hem de yapacağınız işi anlatayım: Ben çok samimi ve içli bir kadıyım. Namus ve şere-fime toz kondurmak istemem.. Kocam da kadınların peşinden koşan çapkın erkeklerden değil, böyle şeyler yaptığını hiç zan-netmiyorum, üstelik kocalık va-zifesini hiç aksatmaz. Yalnız o-nun affedemeyeceğim bir kusu-ru var: Kıskaçlığı ve yaralayıcı, şüpheli konuşmaları... Daha dün gece bana: «Bir gün beni, birisiyle aldatırken yakalarsam seni değil, o sefil herifi geberte-ceğim.. Seni ne kadar sevdiğimi bilirsin, o yüzden sana bir fiske bile atmayacağım, fakat senin o suç ortağına acımayacağım, te-reddüt etmeden bir kurşunla öbür dünyaya yollayacağım!» De-mesin mi!.. Görüyorsunuz ya,

böyle bir şey olduğu takdirde ben önemli değilmişim, bana hiçbir şey olmayacakmış, tabii bir şey yapmışım gibi bu mace-radan ucuzca kurtulacakmışım... Artık kocamı aldatmaya karar verdim. Sırf onu aldatmak için yapmayacağım bunu.. O nutuk verir gibi bir pozla söyledikle-rine pişman ettirmek için alda-tacağım, ben namuslu bir kadı-nım. Onun metresi, hizmetçi de-ğilim.. Bu mânasız kıskaç ko-canın karşısına dikilecek, had-dini bildirecek ve namusunu kurtaracak güçlü, kuvvetli bir erkek istiyorum!.. Şimdi aziz dostum vazifenizin ne olduğunu öğrendiniz.. Bu macera için size dolgun bir ücret vereceğim. Yal-nız şunu da ilâve edeyim ki ko-cam iyi silâh kullanır, attığı kurşun hedefini şaşırmasın, birçok

milletlerarası atıcılık müsaba-kalarında iyi derece almıştır. Bununla beraber beni bu kıs-kaç adamın elinden kurtarırsa-nız çok minnettar kalacağım..

Madam Lisette çok heyecan-lanmıştı. Yüzü dalga dalga kı-zarmıştı.

Divandan kalktı.. Zarif bir ha-reketle güzel vücudunu kucak-layan sık robunun düğmelerini çözmeye başladı.

Oturduğu yerden ona büyük bir hayranlık ve istekle bakan Jean Pelissier, kendi kendine:

— Böyle bir âfetin kocası kıs-kaç olmaz da ne olur!

Diye söylendi ve yeni vazife-sine başlamanın zamanı geldiği-ni düşünerek, Lisette'in yanına yaklaştı, bu işin ustası olduğunu göstermek için çıplak omuzları-na bir öpücük kondurdu.

Bu öpücük, için için yanan Li-sette'i alevlendirmeye kâfi gel-mişti.

Biraz sonra aşk için yaratıl-mış bir kadın olduğunu isbat et-mekte gecikmedi.

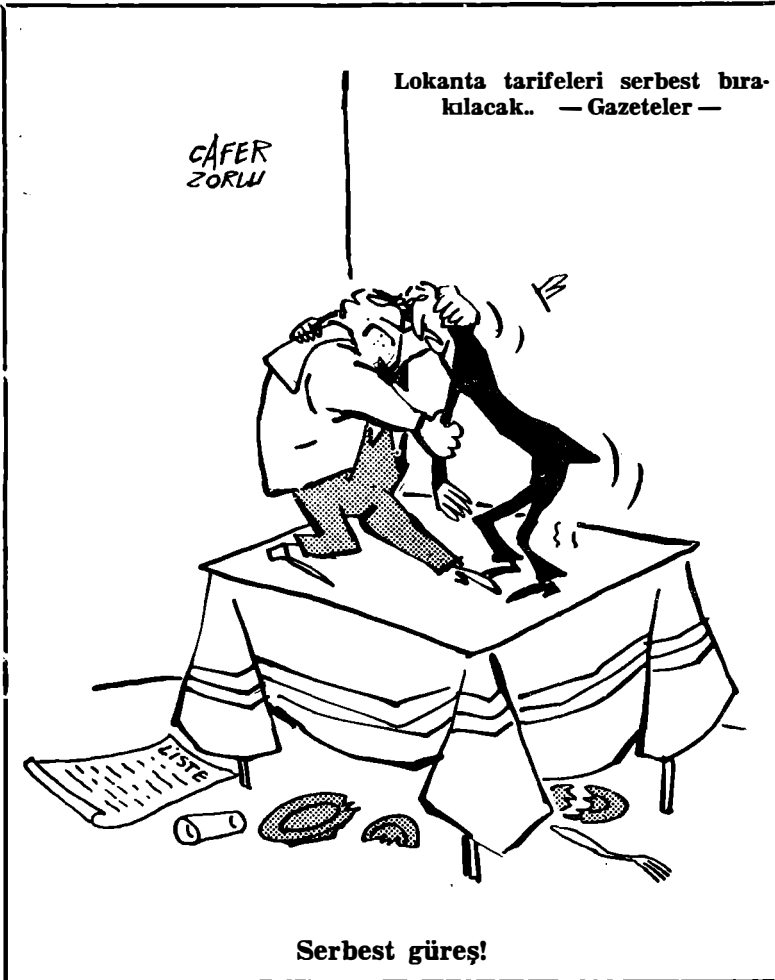
Hava kararıyordu.. Jean, me-saisini doldurmuş, gündeliğini hak etmişti.

Kendisine neşe ve hayranlıkla bakan güzel kadına:

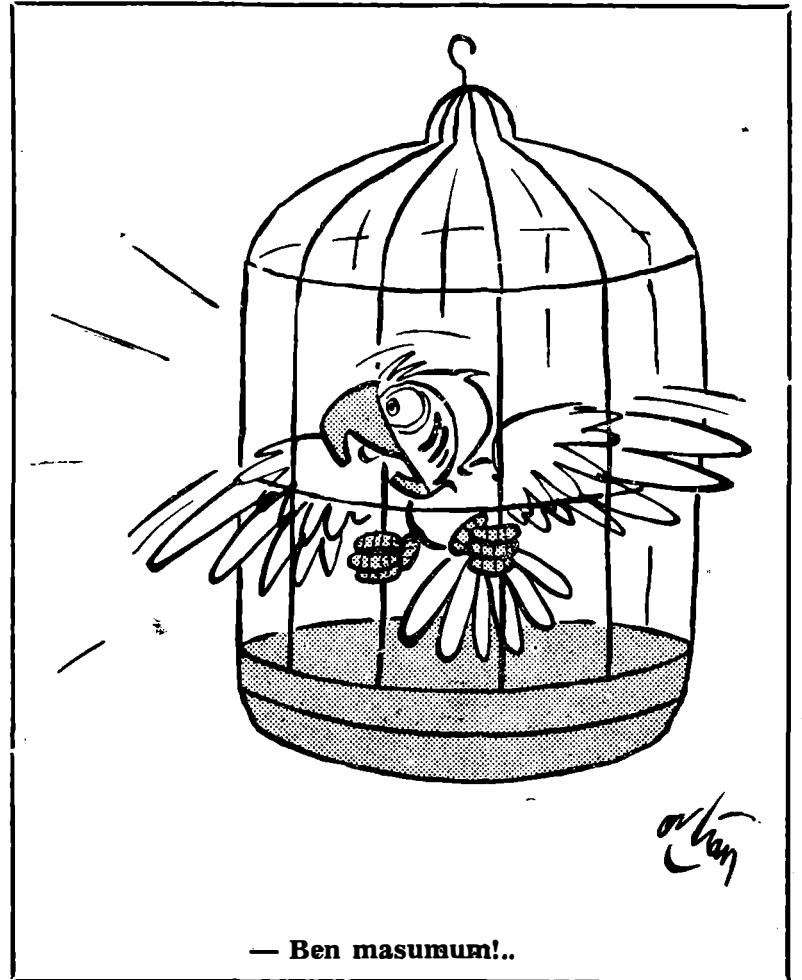
— Sevgilim, saadet kaynağım benim, dedi, sen benim kaybo-lan neşemi yerine getirdin. Bu-gün bana tattırdığın aşk iksiri bana yaşama zevki aşıladı.. Artık o aptal kocanın kurşunile ölme-ğe hiç niyetim yok!.. Bir daha sizi göremeyeceğim.. Allahais-marladık sayın bayan.. Beni tek-rar hayata kavuşturan tatlı yar-dımınıza çok çok teşekkür ede-rim..

Ve kapıyı çekip gitti..

Selâmi Yurdatop

Serbest güreş!

— Ben masumum!..

Dünyede BUGÜNE

DERLEYEN: Kudret Sinan

Edebiyatta Mizah

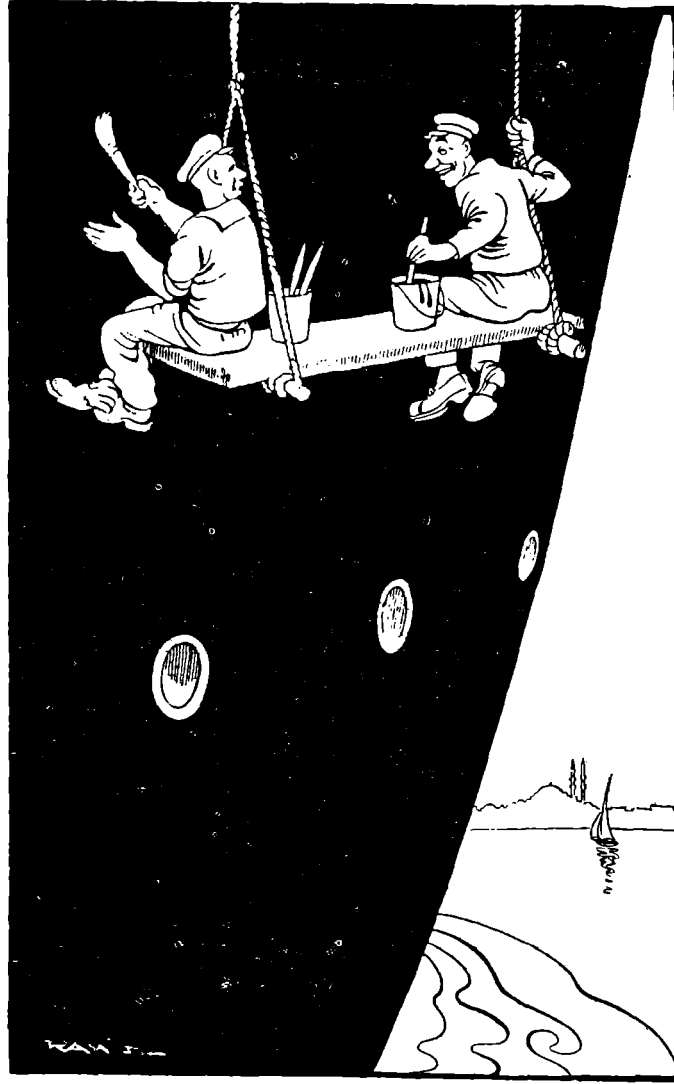
Sürat Yarışı

GEÇEN yüzyılın ünlü edebiyatçılarından İzzet Molla'nın iki çeşit eseri vardır. Birinci çeşitten olan eserleri kalem ürünleridir. Onun kalem ürünleri, anlam ve değer bakımından, bugün artık değerlerinden ve önemlerinden çoğunu kaybetmiştir. «Mihnet - Keşan» adlı, mizah ve hiciv çeşnisindeki küçük kitabının dışında kalanlar, hemen tümü ile, unutulmuş gibidir. Molla'nın ikinci çeşitten olan eseri bir tanedir ama, değerini hiç kaybetmemiştir. Kolay kolay kaybedeceğe de benzememektedir. Bu eserinin adı (Keçeci Zade Fuat Paşa)dır. Tanzimat devrinin büyük devlet adamlarından, Dışişleri Bakanlarından ve sadrazamlarından Keçeci Zade Fuat Paşa. Siyaset tarihimizin bu büyük kişisi, genel tarihimizin bir övüncü olarak, herhalde, hiçbir zaman unutulmayacaktır.

İzzet Molla, hazır cevaplılığı, tatlı dilliliği ile meşhurmüş. Ancak bu tatlı dilne vakit vakit tuz biber katıp, devlet ileri gelenlerinden bazılarını hicvettiği için, kahurlardan da kurtulamamış, iki defa sürgünü boylamıştır. İzzet Molla, ikinci sürgün yeri olan Sivas'ta 1829 yılında ölmüştür.

İzzet Molla'ya ait güzel anılardan biri şudur:

Molla, bir razaman günü, o devrin âdetleri gereğince, zengin konaklarından birine iftara dâvet edilmiş. Sıcak bir yaz gününün bunaltıcı, yorucu oruç eziyetinden kurtulmanın neşesi içinde bulunan davetliler, sofradaki çeşitli ağır yemeklerden tıka basa yemişler. Herkes, birer köşeye çekilip çubuklarını tıttı-recekleri sırada ev sahibi, teravih namazı vaktinin geldiğini hatırlatarak, misafirleri büyük salona buyur etmiş. İzzet Molla'nın namazla başı pek hoş değilmiş ama, kalabalığa uymağa mecbur kalmış. Mahalle imamının arkasına sıralanıp namaza durmuşlar. Namaza durmuşlar ama, imam efendi; ya çok gayretli olduğu ya da eziyetli işi bir an önce tamamlamak

— Maşallah, elin kalafat işlerine, boya işlerine çok yatkın...

— Elbette, evvelce kadın berberi idim!...

niyetinde bulunduğu için, namazda görülmedik bir sürat temposu tutturmuş. Öylesine bir sürat temposu ki, cemaattan hemen hiçbiri ona uymakta başarı kazanamıyor, kan ter içinde yatıp kalkıyorlarmış. Hele zavallı İzzet Molla, şişman ve iri yarı olduğu için; terliyor, bunalıyor, duadan daha çok, bu hızlı imama okuyup duruyormuş.

Tam bu hay huy ortasında, namaza geç kalmış davetlilerden biri dara dar gelip, teravihe katılmak için telaşlı bir acele ile potinlerini çözüme başlayınca, bunu gören İzzet Molla artık dayanamamış, namazı filân unutup:

«— Yahu arkadaş; sen de amma iyimser bir adammışsın. Diye yeni gelene çıkıymış. Biz burada başından beri içinde bulunduğumuz halde şu imama yetişemiyoruz, sen dışarıdan geldiğin halde yetişebileceğini mi umuyorsun?»

Eski Türk Mizahı

«Lehçetül Hakaik»ten Seçmeler

Ondokuzuncu yüzyıl yazarlarından (Düyun-ı Umumiye Direktörü) diye anılan Ali Beyin (Lehçetül Hakaik) adlı küçük bir lûgat kitabı vardır. (Lehçetül Hakaik) aslında ciddi bir lûgat değil, kelimelere mizahi anlamlar vermek suretiyle meydana getirilmiş bir toplum ve toplumsal olaylar yergisidir. Rahmetli yazarın bu eserinden bazı örnekler sunuyoruz:

— 1 —

AHLÂK — Akıl Polisi.
EDEB — Yıldızlı hab.
ECZACI — Sattıklarından yalnız kendisi yararlanan kişi.
ATLAS — Güzel kadın derisi.
İADEİ AFİYET — Zavallı doktorların bunda ne suçu var?
BÂTİL İTİKAT — Fikir kanseri.
İKRAMIYE — Züğürt tesellisi.
İNSAN — Ahlakı bozulmuş vahşi.
İNŞALLAH — Nazikâne red cevabı.
OKSAMAK — Sevişmenin çerezi.
AVUKAT — Suçluların çamaşır yıkayıcısı.
BARBAR — Barutu icad etmişler.
BAŞAĞRISI — Bahane.
BAKİRE — Beyaz sahife.
BALKON — Aşıkların tüneği.
PEDER — Kitabın üstüne yazılan yazar adı.
BEĞENMEK — Aynaya bakarken hissedilen hal.
PİRE — Edepsiz bir şakacı.
TARİH — Kurt Masalı.
TÜRBE — AİLE dolabı.

Eski Şiirde Mizah

Filozofun istifası

Bir tarihte Rıza Tevfik Maarif Nazırı olmuş fakat pek kısa bir süre sonra buradan ayrılmak zorunda kalmıştı. Şair Halil Nihad Boztepe de bu konuda güzel bir manzume donatmıştı. Rıza Tevfik'in ağzından düzenlenmiş bu manzumenin birkaç dörtlüğünü aşağıya alıyoruz:

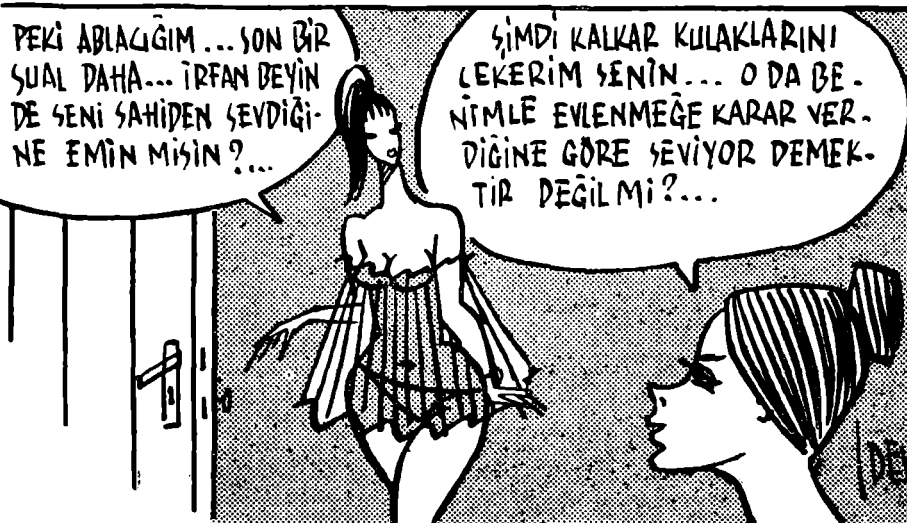
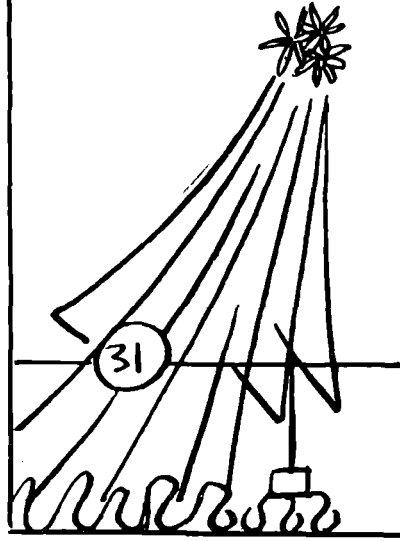
Kabine tam olsun diye geçende,
Bana da verdiniz bir makam pašam.
Milletin ümidi şimdi hep bende,
Kendimi hayretten alamam pašam.

Mecliste geçen gün attığım bir lâf
Galiba sayılmış pek büyük gaf;
Gülmeyin sözüme şaka bertaraf
Bu yüzle yerimde kalamam pašam.

Siyaset işleri tıpkı muamma,
Uymuyor hiç biri benim kafama,
Filozof Rıza'yım âlimim amma,
Maarif nazırı olamam pašam..

SATILIK GELİN ESVABI

YAZAN - ADNAN TAHER
ÇİZEN - TURHAN SELÇUK

BİR MİRASÇI ARANIYOR!

AZİZ NESİN

— 24 —

Fırsat deyip kaçarken paçama yapıyor... Yahu, böyle belâ görülmüş şey değil... Herkes görüp ayıplıyacak diye etraftan da utaniyorum. Bir ara şöyle, göz ucuyla etrafta ne olup bitiyor diye bir baktım ki, aman, tıpkı benimki gibi her erkeğin yakasına paçasına bir kadın yapışıp asılmamış mı?

Kim kimden imdat istiyecek, bütün erkekler kan derdine düşmüşler. Her erkek, benim gibi, bir kadınla boğuşup duruyor.. Yahu bu ne iş!.. Demek biz perde altında boğuşurken, her kadın bir erkeği bir perde altına sıkıştırıp bastırıyor. Ben artık Yüksek Sosyete'yi filân unuttum. Şu koca salon Kırkpınar çayırına döndü. Kadın erkek bir birine girmiş.

Sonra kardeşim, biz basbayağı kadınlarla muharebe ediyoruz. Anlamadığım bir şey var. Biz kadınlarla gırtlak gırtlığa, paça paçaya, yaka yakaya gelmişiz, bir yandan da caz durmadan çalıyor. Sanırsın ki, Yeniçeriler Viyana kapılarına dayanmış da mehter takımı da marş vuruyor. Yahu, kadın deyip geçme... Bir yapıştı mı, yakayı söküp almadan pençesinden kurtulamıyordun. Ben kadın milletini böyle bilmezdim.

Prensip itibarıyla kadına saygı duyarım. Fakat saygı maygı kalmadı birader. Biz böyle boğuşurken, saksafoncu da tepeme dikilmez mi? Biz altalta üstüste fır dönüyoruz, o da tepemizde bor-sunu öttürüyor. Herhalde bizim gürlüttümüz dışardan duyulmasın, rezaletimiz dışarı vurmasın diye hababam caz yüksek perdeden çalıyor.

Kadını dövmek de ayıp oluyor ama, ne yaparsın, can pazarı kardeş... Artık dayanamadım,

— Heeeeyt, yeter bel!.. diye bağırıp kadının üstüne yürüdün. Ben bağırınca ordakilerin hepsi birden,

— Heyyy, yuuu heeeyyy... Yiii heyyy... diye bağırmağa başlamaz mı!

Demek Yüksek Sosyetenin huyu böyle; bir bağırıyor mıydı, öbürleri onu yalnız bırakmıyorlar, onlar da bağırarak imdadına yetişiyorlar.

Asıl rezalet, ondan sonra oldu. Jipsi Kenan, eğreti verdiği smokinin orasını burasını iğnelemişti ya, bana uysun diye... Biz kadınla caza uyup tepinirken, iğneler gevşemiş, yerlerinden oynamış, ben iğneli fiçiya girmiş gibi oldum. Apış arama, kabama, buduma, en nazik yerlerime iğneler batıyor. Ben bu sefer can acısıyla sahiden feryada başladım:

— Amaaan!..

Kadınla erkekli zıp zıp zıplayanlar benim amanıma çığlık çığlık cevap veriyorlar:

— Yuu heyy!..

— Ay aman...

— Yuu heyyy!..

Elinden kurtulmak için ben kadını savuruyorum da, kadın duruyor mu? O da kolumdan yapışıp yapışıp beni savuruyor salonun ortasına. Ben zaten sarhoşum, ayakta dikilecek halim yok, kendiliğimden yıkılıyorum. Kadının aşka gelip beni yine böyle bir savurmasında ben o kaygan dösemeye yuvarlanıp da hart diye iğne ta dibine kadar altıma girmez mi!.. Vallahi iğnenin hart ettiğini duydum. Can acısıyla,

— Yandım!.. diye bağırdım.

Kadın başıma dikilip,

— Yanalım şekerim, ben de yandım! diye beni yerde kaydırarak kaydırarak sürükleyip havaya fırlatmaz mı!.. Kıpırdadıkça iğneler hart hart batıyor. Kurtulamıyorum ki kadının elinden...

Kadınları tepelemeğe başladılar. Kadına saygı yok mu? Kadının, erkek eşit dedikse, bu kadar da mı eşit olur? Pençe pençeye birbirimize girmişiz. «Ayağınızı öpeyim Hanımefendi, ne olur bırakın...» diye yalvar yalvar yalvarıyorum. Fakat kadının gözü dönmüş bir kere. Baktım başka çıkış yolu yok, Allah yaratmış demeden ben kadına tekme, yumruk, sille, tokat giriştim. Kadının tiftiğini savuruyorum. Oldu olacak kardeşim. Elimden bir cinayet çıksa bile, nefis müdafaasına girer «Ne yapayım, canımı kurtarmak için öldürdüm» derim. Bastım şamarı buna, bastım şamarı... Kolumdan tutup tutup havaya savuruyorum. Koca kadın topaç gibi dönerken «Yuuu heeeyyy!» diye bağırıp, yine üstüme yapıyor.

Derken caz birden durdu. Ortalık mayna oldu. Ben soluk soluğa sırtımı duvara dayadım. Elimi arkadan apışına sürdüm ki, yaş... Alt yanıma iğne yaralarından kan içinde kalmış. Ben kana tere bulanmışım ve tepinmekten iyice kopüklenmişim. Ordan biri geldi. Elimi yakalayıp salladı.

— Tebrik ederim, dedi.

Salonda bir alkıştırtı koptu. O yapışkan kadın kolumun altına sokuldu. Bir kadını hırpalamak

tan ötürü tebrik edilmek bana ayıp geldi doğrusu. Kadını da tebrik ettiler. Herhalde onu da dayanıklı olduğu için tebrik ediyorlardı.

Adam,

— Kral seçildiniz, tebrik ederim! diye kolumu salları ha salları...

O beni sallayıp sarsaladıkça, iğneler batıyor.

— Dur Beyim sallama!..

Alay ettikleri belli...

— Kral seçildiniz!

Kral burda seçimle mi?

Biz birinci olmuşuz. Ben dans kralı seçilmişim, dayak attığım kadın da dans kraliçesi seçilmiş. Meğer biz dans ediyormuşuz da haberim yok kardeşim. Dans müsabakası varmış. Perdenin altından kurtulunca biz de araya katılmışız. Ondan her erkek yakaladığı kadını havaya savurup duruyormuş. Senin gösterdiğin bir adam vardı, yanıma geldi. Elimi salları da salları. Bir yandan da,

— Tekrar tekrar sizi tebrik ederim, dedi, şimdiye kadar bir çok yerlerde müsabakalarda çok iyi dans edenler gördüm ama, sizin kadar kaidesiyle, erkânı ile dans edenini görmemişim. Pes doğrusu, pes... Sizin dansınız Parislilerin apas dandına biraz kaçıyor ama, sizinki rock'n roll'un daha bir raconlusu...

Benim o zaman dans filân bilmediğim yok, hiç dans etmiş değilim. Demek sarhoşluktan, biraz da kadının zerlayıp savurmasından, ama esas iğnelerin zorundan zıpzıp zıpladıkça dans edermişim de haberim yok. Kadını yerden yere çala çala, kendim de düşe yuvarlana dans kralı olup çıktım.

Tebrik edenlerden bir kadın,

— Dans stiliniz çok orijinal! diyor bana...

A Hanımefendi, senin de altına bir avuç toplu iğne batırsam, bak stilin nasıl orijinalleşir! Am: denilmiyor ki... Kari hâlâ ayrılmıyor benden, bedenime marangoz tutkalı ile yapışmış bir belâ...

Ben kadınla tepişmekten kan ter içinde kalmışım. Kadın hâlâ elime yapışmış, bırakmaz. Elimi

çekirim, yakama tutunur. Ya kamı kurtarırm, paçama yapılar. Sinek kağıdı gibi... Bir elimden silkelendikçe, bileğime yapışıyor. Baktım, yapışkanın elinden canımı kurtaramıyacağım. «Hanımefendi, vicdanınıza hitap ediyorum. İnsaniyet namına yakamı, paçamı bırakın!» diye yalvarmaya başladım. Kadında vicdanı nerde? kikir kikir gültüyor. İşte o zaman «Sizinle bir Rock'n Roll daha yapmak mecburiyetinde kalırsam, namussuzum, sizi boğar parçalarım. Allahını, Peygamberini seversen, beni kaatil edip elimi kana bulama. Gençliğime acı!» diye bağırdım. Bunun üzerine etrafımızı çevirenler birbirlerine «Aman ne espritueller genç, değil mi?» demez mi! Onlar da «Çok şeker bir delikanlı» gibi lâflar edince cinlerim başıma toplandı. Benimle açıkça alay ediyorlar. Şeytan diyor ki, yaradana sığın, «ya Allah!» diyerek kadına bir tokat çarp, feleğini şaşırsın... Haydi yine burası yüksek sosyete deyip kendimi tutuyorum. Kendi kendime «Uyma kör şeytana!» diyorum.

Bana verdikleri dans kralı kupasını kadının eline tutuşturup, yürüdümse de, kolumdan çıkmadı.

Kadını dans diye o kadar tepip tekmeledim de, bana mısın demiyor, vız geldi. Öyle bir kadını ki, beş posta daha dövsem «Hay ellerin dert görmesin!» diyecek.

Sonradan Jipsi Kenan söyledi, meğer kadın dayak hastasıymış. Aman, yarabbi sen büyüksün, ne hastalıklar var şu dünyada. Günde beş vakit dayak yemezse sinirleri bozulmuş. E zavallı, önüne gelen erkeğe de «Bana dayak at, ne olursun...» diyemediğinden, işte böyle dans numarasına getirip, tepişip tekmele-nerek kurdunu döküyor, rahatlıyormuş.

Kimmiş bu kadın, anladınız mı; hani size Müzayed Hanım demiştin ya, işte o kadın...

Bir gece işret meclisinde ben bu macerayı Hasan Köselek Bey'e anlatmıştım. Meğer Hasan Köselek Bey, o kadını çok yakından tanımış. O bir zamanlar milletvekiliydi ya, yüksek kulüp'e üyeymiş galiba, Müzayed Hanım'ı o zamandan tanımış. Hattâ, o köşk eskiden Müzayed Hanım'ınmış da sonradan satmış. Satmış ama, kadın öyle zenginmiş ki... Yani kocası... O köşk gibi istese, on köşk yaptırırmış... (Devamı var)

(AK—117)

MİLLETLER GÜLÜYOR

Valiz

Mac Avense, asil bir İskoç-yalıydı. Paris'ten ayrılacağı gün bir valize ihtiyacı olduğunu farkettili.

Büyük bir mağazaya girdi, bütün valizlere baktı ve en ucuzunu almağa karar verdi.

Satıcı sordu:

— Saralım mı Mösyö?

— Hayır, lüzum yok, böyle götüreceğim!.. Yalnız siz, kâğıdı ve sicimi içine koyun!..

İddia

Marius ile Tintin, saatlerdir, incir çekirdeğini doldurmayan bir şey için münakaşa ediyorlardı. Bir arabk Tintin haykırdı:

— Başımın üzerine yemin ederim ki, benim söylediğim doğru!..

Marius kıpkırmızı kesildi:

— Ben de, dedi, cüzdanımın üzerine yemin ederim ki, doğru söylüyorum!..

— Ama senin cüzdan boş!..

— Öyleyse ödeşlik sayılır!..

Dostlar

Uzun yıllar evinden uzak kaldıktan sonra dönen denizci karısı kucağında yeni doğmuş bir çocukla kendisini karşılayınca öfkeyle sordu:

— Benim arkadaşım Jerry'den değil mi?

— Hayır!

— O halde bizim bürodan Tom?..

— Hayır!..

— En iyi dostum Jim?

— Değil, o da değil! Ne egoistsin kocacığım; benim kendimin şahsi dostlarım olamaz mı?

— Bu mayoyu tavsiye ederim bayan... Plâjda bütün gözleri üstünüze çekersiniz!

— Her şeyi hemen kötüye çekme.. Adamcağız karanlıkta kendi kapısı sanmış... Ben de seni sandım!..

Matador

İspanya'nın ufak kasabalarından birinin Arenasında, kanlı bir boğa güreşi cereyan ediyordu. Azgı boğa, altındaki atları öldürdükten sonra şimdi de matador'un peşinden koşuyordu.

Arena'da çıt yoktu, herkes merakla koşunun sonunu beklerken, arkadaki sıralardan kalın bir ses yükseldi:

— Korkma, kardeşim korkma! Biz hepimiz buradayız!..

Paraşütçü

Ozark'tan gelmiş ve kurada paraşüt taburunu çekmişti. İlk talim uçuşundan önce çavuşun yanına yaklaşıp saf saf sordu:

— Çavuşum, bu uçuşta kaç metre yüksekte atlamamız lâzım?

— 500 metre!

— 500 metre mi? Çok yüksek değil mi çavuşum? 300 metreden atlasak olmaz mı?

Bu soru üzerine çavuş, paraşütle atlamada yükseklik azaldıkça tehlikenin artacağını zira paraşütün açılmasını yavaşlatır izah etti. Bu açıklamadan sonra Ozark'lı memnun sırttı:

— Haa.. Demek paraşütle atlıyoruz!..

Karavana

Er Cornby annesine yazıyordu:

«... Yemeklere gelince anecığım, hayatımda yediğim en berbat şey ordu karavanası; üstelik porsiyonlar da öyle az ki...»

Sigara

İki er sığınağa iyici büzülmüşlerdi, dışarı cehennemden farksızdı. Erlerden Tek-saslı olanı tabakasını çıkardı bir sigara sardıktan sonra siperden dışarı uzattı: Bang! Karşıdan atılan bir kurşun sigarasını ateşlemişti. Tek-saslı rahatça yerine yerleşirken arkadaşına:

— Hiç şaşmaz dedi; siperde sigaramı hep böyle yakar kibritten tasarruf ederim!

Beriki dehşet içinde sordu:

— İyi ama Alvin, biraz tehlikeli değil mi?

Alvin güldü:

— Ne münasebet canım; içime çekmiyorum ki!

Cesaret madalyası

Tom göğsünde pırlı pırlı parlıyan madalyayı nasıl kazandığını anlatıyordu:

— Kumandan çok tehlikeli bir iş için bir gönüllü aradığını, aday olmak isteyenlerin bir adım ileri çıkmalarını söyledi...

Onu dinleyen genç kadın gülererek lâfını kesti:

— Tabii siz derhal bir adım ileri attınız?..

Beriki mütereddit başını salladı:

— Pek öyle denemez; zira benden gayri, sıradaki askerlerin hepsi birer adım geri çekilmişlerdi...

Yazısız

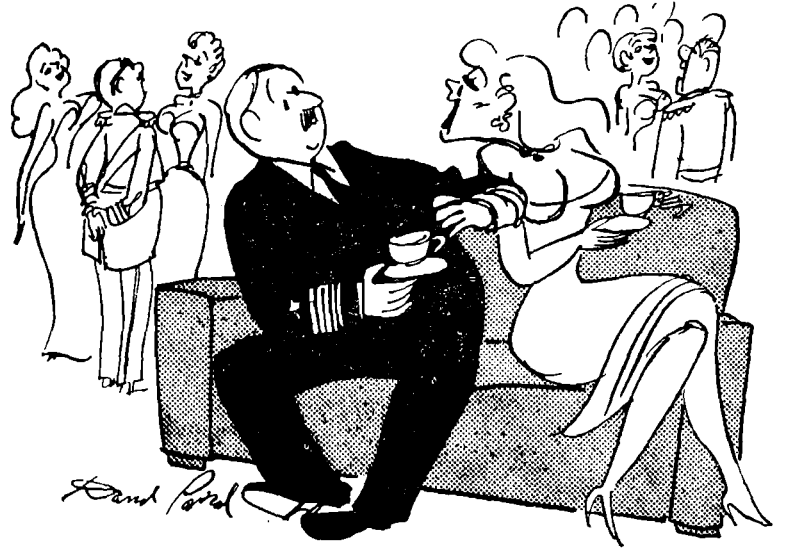
Dünya Karikatürleri

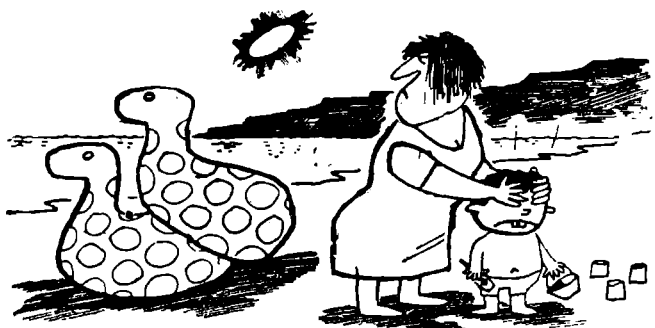
-ONU AFFETTİĞİNİZİ ÖĞRENENE KADAR
SİZİ ARIYACAKMIŞ!..

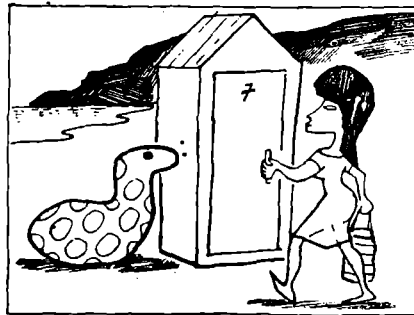
-TAHMİN ETTİĞİM GİBİ..ÇOK SİGARA
İÇİYORSUNUZ!..

-AMİRAL, BANAVÜCUDUNUZDAKİ DÖĞ-
MELERİ NE ZAMAN GÖSTERECEKSİNİZ?

YAZISIZ...

YAZISIZ...

AKBANK'IN
1964
YILINDAKİ

2
MİLYON
150.000
LİRALIK
İKRAMİYELERİ

Şansınıza
Şans
Katacağıdır

AKBANK

(AK-118)

REKLAM
LARINIZ
İÇİN

"BASIN İLÂN KURUMU"

Genel Müdürlük

Cağaloğlu, Türk Ocağı Caddesi No. 1

İstanbul

Telefon : 22 43 84 - 22 43 85

Telgraf Adresi : BASIN KURUMU

ŞUBELER	DIŞ MUHABİRLER
İstanbul	A.B.D.
Ankara	Almanya (Federal)
İzmir	Almanya
Adana	Avusturya
Bursa	Avustralya
Diyarbakır	Belçika
Erzurum	Bulgaristan
Eskişehir	Çekoslovakya
Konya	Danimarka
Zonguldak	Fransa
	Hollanda
	İngiltere
	İspanya
	İsrail
	İsviçre
	İtalya
	Japonya
	Lübnan
	Macaristan
	Norveç
	Pakistan
	Polonya
	Portekiz
	Romanya
	Yugoslavya
	Yunanistan

Neden Bosfor Turizm?

Çünkü

Almanya muntazam
hat izni yalnız
— Bosfor Turizm'de —

Ortağı bulunduğu Alman
Devlet Otobüs İşletmele-
ri ile müştereken Avru-
paya haftada 4 sefer im-
kânı yalnız
— Bosfor Turizm'de —

Tuvaletli - Revirli
otobüsler yalnız
— Bosfor Turizm'de —

T. P. A. O. un üstün
kaliteli akaryakıtını
kullanan vasıtalar
— Bosfor Turizm'de —

Bilet Satış Yerleri:

MERKEZ: Taksim Opera yanı
Tel: 48.51.51

ANKARA: Antaş Tel: 12.58.71

İZMİR: Turist Seyahat
Tel: 32553

MÜNİH: Starnberger Banh-
hof Schalterhalle
Tel: 59.32.97

Akbaba Yayınevi, Dünya Şaheserleri:1

TRACY'nin Kaplanı

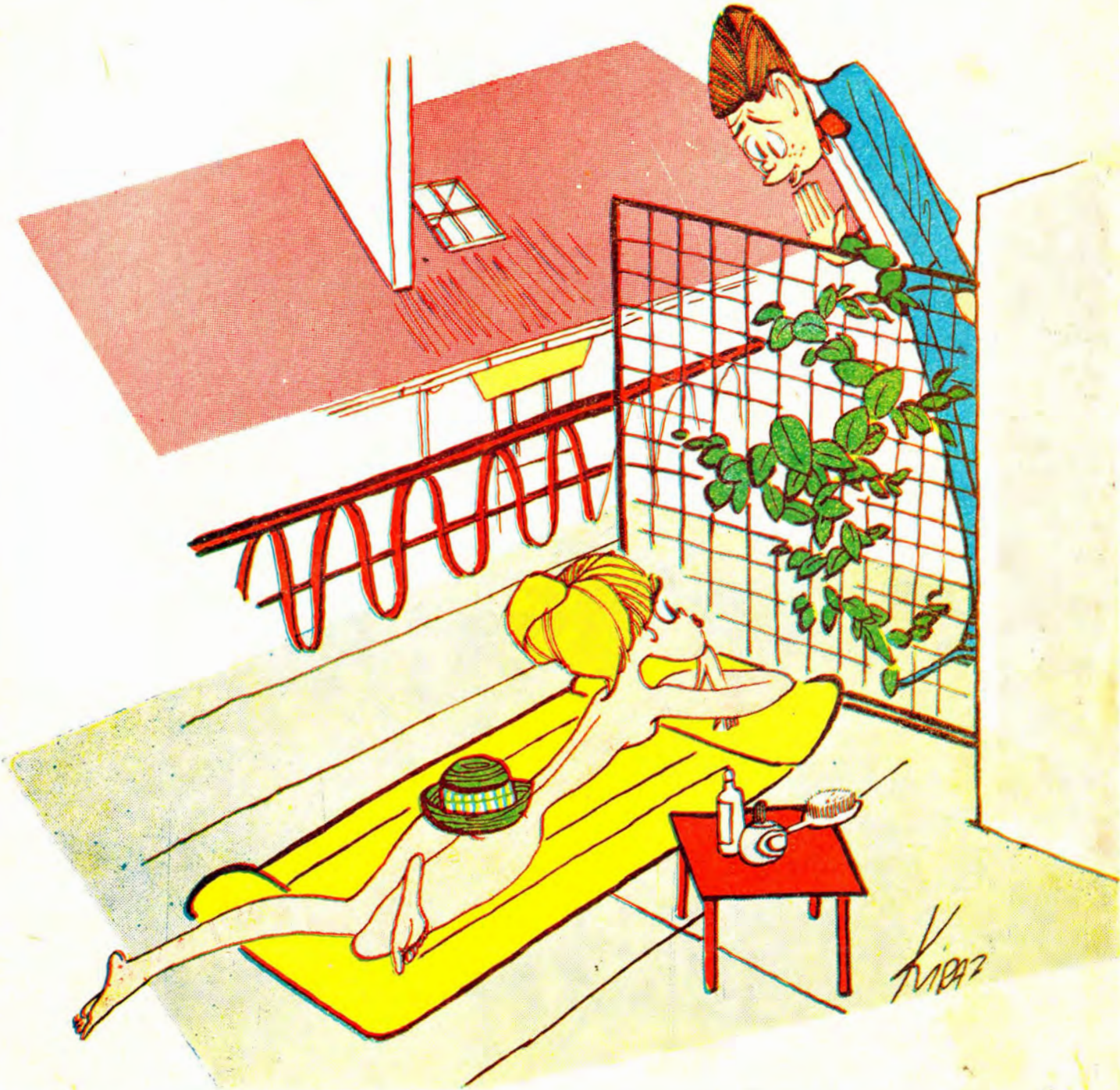
William Saroyan

Çeviren :

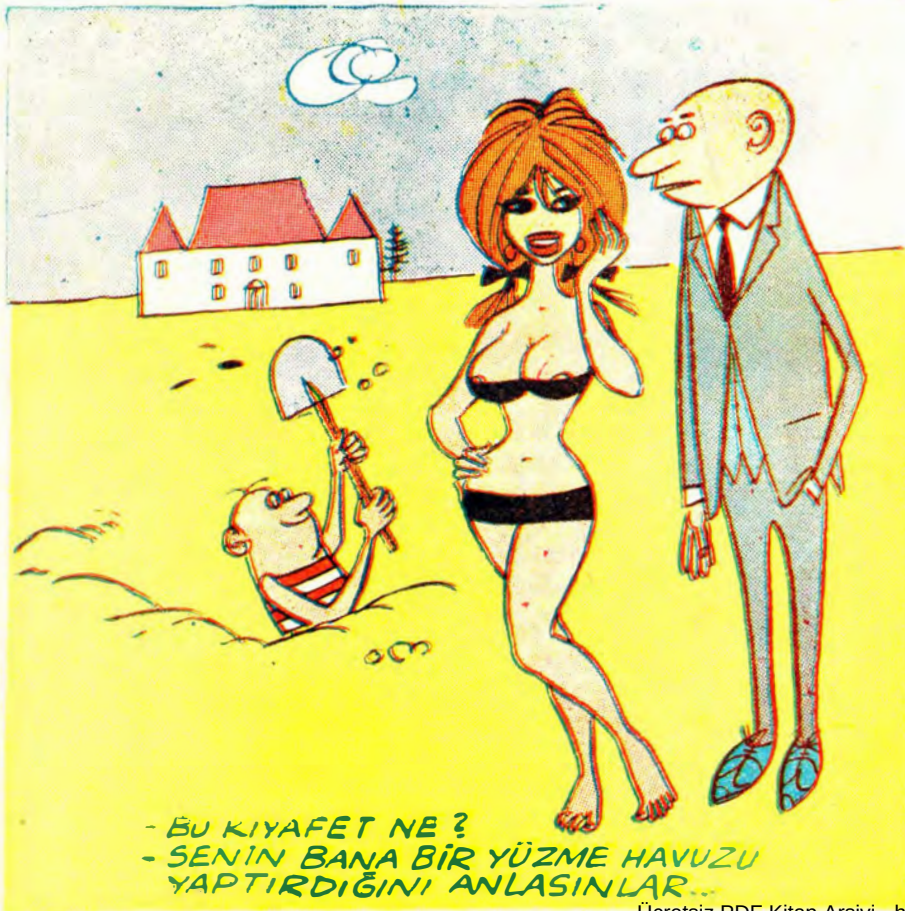
Zeyyat Selimoğlu

Bütün Kitapçılarda arayınız. Fiyatı 3 lira

Akıl

-BONJUR MÖŞYO POOL
-BONJUR MATMAZEL SELÂM VERİRKEN
ŞAPKA ÇIKARMAK YOK MU ?

-BU KIYAFET NE ?
-SENİN BANA BİR YÜZME HAVUZU
YAPTIRDIĞINI ANLASINLAR...

-VALLAHİ HAYATIMDA SENDEN BAŞKA
ERKEK YOK...KOÇAM SADAKATSİZ
KADINLARI HİÇ AFFETMEZ!